

இலக்கணம்**அட்டவணை**

1	கலிமா, கலாம்	الْكَلِمَةُ وَالْكَلَامُ
2	இஸ்ம்	الْإِسْمُ
3	முஃரப், மப்னி	الْمُعْرَبُ وَالْمُبْنِيُّ
4	மஃரிஃபாவின் பங்குகள்	اقسام المعرفة
5	பிரதிப் பெயர்	الضمير
6	சுட்டுப் பெயர்ச் சொல்	اسم الإشارة
7	இணைப்புப் பெயர்ச் சொல்	اسم الموصول
8	இஅராப்	إِعْرَابٌ
9	அவாமில்	الْعَوَامِلُ
10	முழாறிக்கு ரபஉ செய்யக் கூடியது	رَافِعُ الْمُضَارِعِ
11	ஜர்ருச் செய்யும் எழுத்துக்கள்	الْحُرُوفُ الْجَارَّةُ
12	இணைப்பு	الإِضَافَةُ
13	பிஅலுக்கு ஒப்பான ஹர்ஃபுகள்	الْحُرُوفُ الْمُشَبَّهَةُ بِالْفِعْلِ
14	இஸ்முக்கு நஸபுச் செய்யும் ஹர்ஃபுகள்	الْحُرُوفُ النَّاصِبَةُ لِلْإِسْمِ
15	நகிராவான இஸ்முக்கு நசபுச் செய்யக்கூடிய இஸ்முகள்	الْأَسْمَاءُ النَّاصِبَةُ لِلنَّكِرَةِ
16	இஸ்மு ஃபிஃலுக்கள்	اسماء الأفعال
17	இஸ்முகளுக்கு இஃராப் செய்வதின் வகைகள்	أَصْنَافُ إِعْرَابِ الْأَسْمَاءِ
18	பின்பற்றக்கூடியவை	التَّوَابِعُ
19	ஃபிஅலுடைய அமல்	عَمَلُ الْفِعْلِ
20	கானவும் அதைச் சார்ந்தவைகளும்	كَانَ وَأَخْوَانُهَا
21	முழாறிக்கு நசபு செய்யும் ஹர்ஃபுகள்	النَّاصِبَةُ لِلْمُضَارِعِ الْحُرُوفُ
22	முழாறிக்கு ஜஸ்மு செய்யும் ஹர்ஃபுகள்	الْحُرُوفُ الْجَازِمَةُ لِلْمُضَارِعِ
23	முழாறிக்கு ஜஸ்மு செய்யும் இஸ்முகள்	الْأَسْمَاءُ الْجَازِمَةُ لِلْمُضَارِعِ

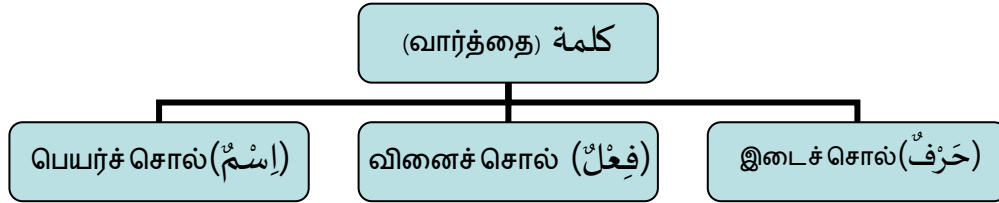
அரபு மொழியிலிருக்கும் குர்ஆன், ஹதீஸை படிப்பதற்கு அரபு இலக்கணம் படிப்பது அவசியமாகும். அரபு இலக்கணத்தை தமிழ் பேசும் சகோதர, சகோதரிகள் எழிமையாகப் புரிந்து படித்து குர்ஆன், ஹதீஸை விளங்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் இந்த நூலை அமைத்துள்ளேன், அல்லாஹ் எனது நோக்கத்தை நிறைவேற்றித் தந்தருள வல்ல அல்லாஹ்விடம் துஆச் செய்து கொள்கிறேன் -ரஹ்மத்துல்லாஹ் இம்தாதி .

1 கலிமா, கலாம் الْكَلِمَةُ وَالْكَلَامُ

حَوْن (இலக்கணம்) என்பது வார்த்தைகளின் இறுதி நிலைகளை அறிந்து கொள்வதற் கான சட்டங்களைக் கொண்ட ஒரு கல்வியாகும்.

இதற்குத் தலைப்பு كَلِمَة (வார்த்தை), كَلَام (வாக்கியம்) ஆகும். இதைப் படிப்பதன் நோக்கம் அரபு மொழியை தவறில்லாமல் படிப்பதாகும்.

كَلِمَة வுக்கு உதாரணம் رَجُلٌ = ஆண், مَرْأَةٌ = பெண் என்ற தனி, தனி வார்த்தைகள் போல

என மூன்று பங்குகள் மட்டுமே உள்ளன.

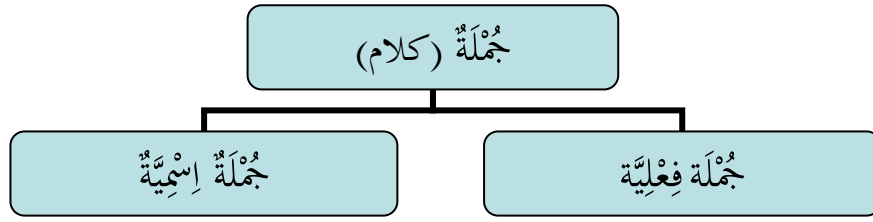
سِمَة என்பது காலம் சாராமல் பொருள் தரக்கூடிய كَلِمَة ஆகும். رَجُلٌ = ஆண்,

مَرْأَةٌ = பெண் என்பது போல.

فِعْل என்பது சென்ற, வரும், நிகழ் ஆகிய மூன்று காலங்களில் ஒரு காலத்தைச் சார்ந்து பொருள் தரக் கூடிய كَلِمَة ஆகும். قَرَأَ = படித்தான், يَقرَأُ படிப்பான், படிக்கிறான் என்பது போல

حَرْف என்பது தனித்து வரும்போது பொருள் தராது. வேறுன்றுடன் வரும்போது மட்டுமே பொருள் தரக்கூடிய كَلِمَة ஆகும். உதாரணமாக "க்கு" என்ற பொருள் தரும் لِي, "மீது" என்ற பொருள் தரும் عَلَى ஆகிய حرف كள் اللَّهُ > سِيدِنَا என்று இணைக்கும்போது அல்லாஹ்வுக்கு, நமது தலைவர் மீது என்று பொருள் தருகிறது.

كَلَام என்பது குறைந்தது பயன்தரக்கூடிய இரு سِمَة கள் அல்லது ஒரு فِعْل, ஒரு سِمَة களால் இணைக்கப்படும், ஒரு சொல்லாகும். இந்த كَلَامுக்கு جُمْلَةٌ என்றும் சொல்லப்படும், இதுவே பழக்கத்தில் அதிகமாக பயன்படுத்தப்படும்.

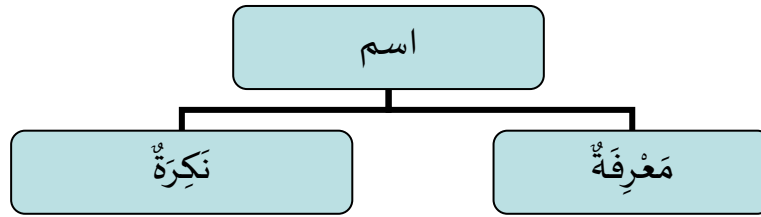

இரு مُسْمٍ களால் இணைக்கப்படும் جُمْلَةٌ வக்கு اِسْمِيَّةٌ (பெயர்சொல் வாக்கியம்) என்று கூறப்படும். اَللّٰهُ رَبُّنَا (அல்லாஹ் எங்கள் இறைவன்), مُحَمَّدٌ نَبِيُّنَا (முஹம்மத் (ஸல்) எங்களின் நபி) என்பதுபோல.

ஒரு فِعْلٍ, ஒரு مُسْمٍ களால் இணைக்கப்படும் جُمْلَةٌ க்கு فِعْلِيَّةٌ (வினைச் சொல் வாக்கியம்) என்று கூறப்படும். خَلَقَ اللّٰهُ = (அல்லாஹ் படைத்தான்), أَكَلْتُ خُبْزًا = (நான் ரொட்டி சாப்பிட்டேன்) என்பது போல.

1. நஹ்வு என்றால் என்ன?
2. கலிமா என்றால் என்ன? அவை எத்தனை பங்கு? உதாரணத்துடன் எழுது!
3. கலாம் என்றால் என்ன? அவை எத்தனை பங்கு? உதாரணத்துடன் எழுது!

2 - اِسْمٌ இஸ்ம்

اسم அர்த்தத்தைக் கவனித்து نَكْرَةٌ, مَعْرِفَةٌ என இரு பங்குகளாகிறது. مَعْرِفَةٌ என்பது ஒரு பொருள் அதன் அர்த்தத்தைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டக்கூடியதாகும். اللّٰهُ அல்லாஹ், مُحَمَّدٌ முஹம்மத், مَكَّةٌ மக்கா, مَدِيْنَةٌ மதீனா என்பவைபோல.

نَكْرَةٌ என்பது ஒரு பொருள் அதன் அர்த்தத்தைக் பொதுவாகக் காட்டக்கூடியதாகும். رَجُلٌ மனிதன், عَنَمٌ ஆடு, حَجْرٌ மரம், حَجْرٌ கல் என்பவை போல.

- 1 இஸ்ம் அதன் அர்த்தத்தைக் கவனித்து எத்தனை? அவற்றை உதாரணங்களுடன் எழுது!

3 المَعْرَبُ وَالْمَبْنِيُّ மு:ரப், மப்னி

اسم அதன் கடைசி நிலையைக் கவனித்து مَبْنِيٌّ, مَعْرَبٌ என்று இரு பங்குகள் உள்ளன.

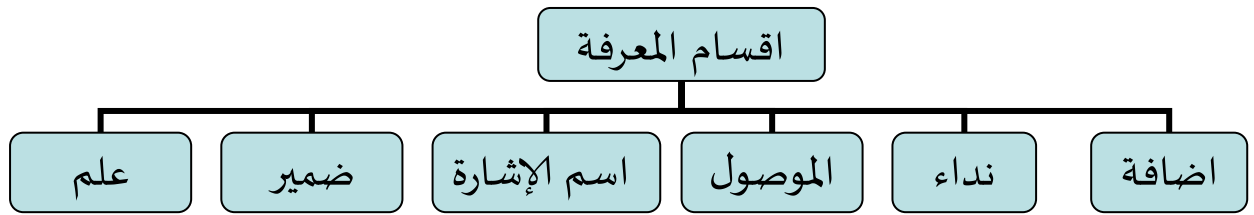
مَعْرَبٌ என்பது عامل கள் மாறுவதால் அதன் கடைசி மாறக்கூடிய اسم ஆகும். كَتَبَ = சைத் எழுதினான், زَيْدًا = சைதைப் பார்த்தேன், مَرَرْتُ بِزَيْدٍ = சைதைக் கடந்து

சென்றேன். இந்த உதாரணங்களில் **رَأَيْتُ** என்பது **مَعْرَبٌ** அதன் கடைசியி லுள்ள **حَرَكَهٖ**, **أَعْرَابٌ** ஆகும். **رَأَيْتُ**, **كَتَبَ**, **بِ** ஆகிய மூன்றும் **عَامِلٌ** ஆகும்.

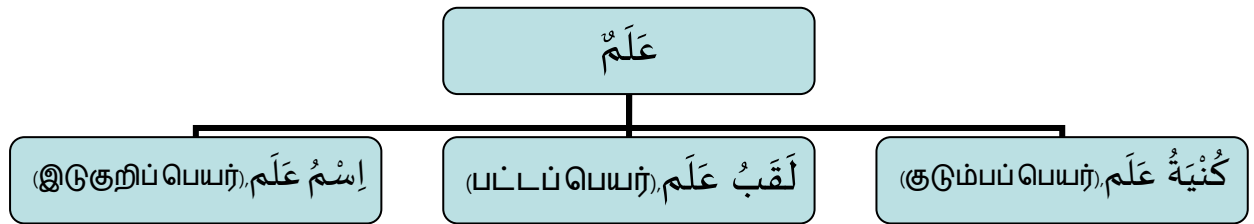
مَبْنِي என்பது **عَامِلٌ** கள் மாறுவதால் அதன் கடைசி மாறாத **اسْمٌ** ஆகும். உம் **هَذَا** **كَتَبَ** இவன் எழுதினான், **رَأَيْتُ هَذَا** = இவனைப் பார்த்தேன், **مَرَرْتُ هَذَا** = இவனைக் கடந்துசென்றேன் இந்த உதாரணங்களில் **هَذَا** என்பது **مَبْنِي** ஆகும். அதன் கடைசியி லுள்ள **حَرَكَهٖ** - **بِنَاءٌ** ஆகும். இதன் ஆரம்பத்திலுள்ள **رَأَيْتُ**, **كَتَبَ**, **بِ** ஆகிய மூன்றும் **عَامِلٌ** ஆகும்.

1 **مَبْنِيٌّ**, **مُعْرَبٌ** என்றால் என்ன? என்பதை விளக்கி உதாரணங்களுடன் விளக்கமாகக் கூறவும்!

4 - اقسام المعرفة - ம.:ரி.:பாவின பங்குகள்

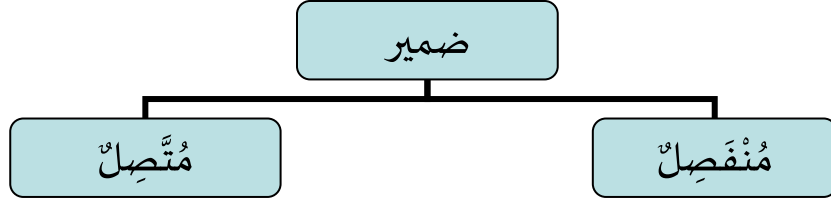
معرفة வில் ஆறு பங்குகள் உள்ளன அவற்றை ஒவ்வொன்றாகப் பார்ப்போம்.

اسم معرفة களில் முதலாவது **علم** ஆகும். இதில் மூன்று வகைகள் உள்ளன. **علم** என்பது ஒருவரை அல்லது ஒரு பொருளை தெரிந்து கொள்வதற்காக வைக்கப்படும் பெயராகும். **علم** **لقب** என்பது இட்ட பெயரால் அழைக்காமல் வேறொரு பெயரால் அழைக்கப்படும் **اسم** ஆகும். **علم** **كنية** என்பது இட்ட பெயரால் அழைக்காமல் அபு அப்தில்லாஹ்-அப்துல்லாஹ் வின் தந்தை, உம்மு அப்தில்லாஹ்-அப்துல்லாஹ்வின் தாய், இப்பனு அப்தில்லாஹ்-அப்துல்லாஹ்வின் மகன், பின்பு அப்தில்லாஹ்-அப்துல்லாஹ்வின் மகள், என்று தாய், தந்தை, மகன், மகள் ஆகியவற்றுடன் இணைத்து அழைக்கப்படும் **اسم** ஆகும்.

5 - الضمير - பிரதிபெயர்

نا-நான் மாணவன், طالِبَةٌ-நான் மாணவி, نحنُ مُدَرِّسُونَ-நாங்கள் ஆசிரியர்கள், أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ-நீங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர், هُوَ اللَّهُ-அவன் அல்லாஹ். நான், நாங்கள், நீ, நீங்கள், அவன், அவர்கள் ஆகியவற்றை குறிப்பிடுவதற்காக கோட்பட்ட வார்த்தைகள் பயன்படுத்தப்படும். இவற்றுக்கு ضمير என்று கூறப்படும்.

இந்த ضمير இரு பங்குகளாக்கும். مُتَّصِلٌ ஆன ضمير ஐ தனித்துப் பார்க்க முடியாது. மற்றொன்றுடன் இணைந்தே இருக்கும். இதில் என مَرْفُوعٌ, مَنْصُوبٌ, مَجْرُورٌ மூன்று பங்குகள் உள்ளன. அவற்றை கீழ்க் காணும் கட்டங்களில் காணலாம்.

الضَّمَايِرُ الْمُتَّصِلَةُ لَمَازِيهِ

المجرور	المنصوب	المرفوع
بِهِ بِهَيْمَا بِهِمْ	ضَرَبَهُ ضَرَبَهُمَا ضَرَبَهُمْ	فَعَلَ فَعَلًا فَعَلُوا
بِهَا بِهَيْمَا بِهِنَّ	ضَرَبَهَا ضَرَبَهُمَا ضَرَبَهُنَّ	فَعَلَتْ فَعَلْتَا فَعَلْنَ
بِكَ بِكُمْ بِكُمْ	ضَرَبَكَ ضَرَبَكُمَا ضَرَبَكُم	فَعَلْتَ فَعَلْتَمَا فَعَلْتُمْ
بِكِ بِكُمْ بِكُنَّ	ضَرَبَكِ ضَرَبَكُمَا ضَرَبَكُنَّ	فَعَلْتَ فَعَلْتَمَا فَعَلْتُنَّ
بِي بِنَا	ضَرَبَنِي ضَرَبْنَا	فَعَلْتُ فَعَلْنَا

مُنْفَصِلٌ என்பது பிரிந்து தனித்து வரக்கூடியதாகும். அதை வைத்து ஒரு வாக்கியத்தை ஆரம்பிக்க முடியும். இது مَرْفُوعٌ, مَنْصُوبٌ, என இரு பங்குகள் மட்டுமே ஆயினும் அவ்விரண்டையும் مَجْرُورٌ ஆகவும் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். நீ أَنْتَ كَأَيَّاهُ உம் அவனைப் போன்று இருக்கிறாய், إِيَّاهُ كَأَنْتَ அவன் உன்னைப் போன்று இருக்கிறான். இவற்றை கீழ்க் காணும் கட்டங்களில் காணலாம்.

الضمائر المنفصلة لمرتكب	
المنصوب	المرفوع
إِيَّاهُ, إِيَّاهُمَا, إِيَّاهَا, إِيَّاهَا, إِيَّاهُمَا, إِيَّاهُنَّ, إِيَّاكَ, إِيَّاكُمَا, إِيَّاكُم, إِيَّاكَ, إِيَّاكُمَا, إِيَّاكُنَّ, إِيَّاي, إِيَّانَا	هُوَ, هُمَا, هُمْ, هِيَ, هُمَا, هُنَّ, أَنْتَ, أَنْتُمَا, أَنْتُمْ, أَنْتِ, أَنْتُمَا, أَنْتُنَّ, أَنَا, نَحْنُ

ضمير கள் அனைத்தும் مبني ஆகும்.

ضمير என்றால் என்ன? அவை எத்தனை பங்கு? பாடத்தில் விளக்கப்பட்டிருப்பது போல் கட்டமிட்டு விளக்குக:

6- اسم الإشارة சொல் சுட்டுப் பெயர்ச் சொல்

هؤلاء - இவர் இஞ்சினியர், تاجرانِ هذان இவ்விருவரும் வியாபாரிகள், هذا مُهندِسٌ - இவர்கள் வியாபாரிகள், هذا ثور - இது காளை மாடு, هذان ثورانِ இவ்விருவரும் காளை மாடுகள், هذه غنِيَّةٌ - இவள் பணக்காரி, هاتانِ غنِيَّتَانِ - இவர்கள் இருவரும் பணக்காரிகள், هؤلاء غنِيَّتَانِ - இவர்கள் பணக்காரிகள், هاتانِ سَيَّارَتَانِ - இவ்விருவரும் கார்கள், هذه سَيَّارَةٌ - இது கார், هاتانِ سَيَّارَتَانِ - இவ்விருவரும் கார்கள், هذه سَيَّارَاتٌ - இவை கார்கள், فذَانِكَ برهانا من رَبِّكَ .....இவ்விருவரும் இரு அத்தாட்சிகளாகும்.....28:32, கோடிடப்பட்டிருக்கும் இவன், இது, இவர்கள், இவை என்று பயன்படுத்தப்படும் வார்த்தைகளுக்கு إِسْمُ الْإِشَارَةِ என்று கூறப்படும்.

اسماء الإشارة القريبة		
مؤنث	مذكر	
ذِي - تِي - ذِه - تِه	ذَا	مُفْرَدٌ
تَانِ - تَيْنِ	ذَانِ - ذَيْنِ	مُثْنِي
اولاء	اولاء	جمع

اسماء الإشارة البعيدة		
مؤنث	مذكر	
تَاكَ	ذَاكَ	مفرد
تَانِكَ	ذَانِكَ	مثنى
اولائك	اولائك	جمع

الإشارة வக்குரிய இந்த வார்த்தைகள் ஒருமை, இருமை, பன்மை, உயர்திணை, அகிரிணை ஆகிய அனைத்துக்கும் பயன்படுத்தப்படும்.

மேலுள்ள இரு கட்டங்களில் முதல் கட்டத்திலுள்ளதை விட இரண்டாவது கட்டங்களில் உள்ளவற்றில் ஒரு ك அதிகம் இருக்கிறது பெரும்பாலும் அரபியில் ஒரு வார்த்தையில் ஒரு எழுத்தை அதிகமாக்கும் போது பொருளும் மாறுபடும். இந்த அடிப்படையில் தான் முதல் கட்டம் சமீபத்திலுள்ளவற்றையும் இரண்டாவது கட்டம் தூரத்திலுள்ளவற்றையும் சுட்டிக்காட்டுவதற்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது.

குறிப்பு: الإشارة اسم ல் அசல் முதல் கட்டங்களிலுள்ளவை மட்டும் தான் இவற்றின் ஆரம்பத்திலோ அல்லது கடைசியில் ل , ك சேர்க்கப்படும் ذالك , هؤلاء , هذان , هذا , هنا , ههنا , ههنا இடங்களிலுள்ளவற்றை சுட்டிக்காட்ட ன்பவற்றையும் தூரத்திலுள்ளவற்றை சுட்டிக்காட்ட هُنَاكَ , هُنَاكَ , تَمَّ , هُنَاكَ என்பவற்றையும் பயன்படுத்தப்படும். وَأَزَلْنَا تَمَّ الْآخِرِينَ.....மற்றவர் களையும் அவ்விடத்தில் நாம் நெருங்கச் செய்தோம்.....26:64. قَاعِدُونَ.....நிச்சயமாக நாங்கள் இங்கேயே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறோம் 5:24, هَذَاكَ دَعَا زَكْرِيَّا رَبَّهُ - அந்த இடத்தில் வைத்து ஸகாரிய்யா(அலை) தமது இறைவனிடம் துஆ செய்தார்கள். الإشارة اسم கள் அனைத்தும் ஆகும்.

اسم الموصول - இணைப்புப் பெயர்ச் சொல்

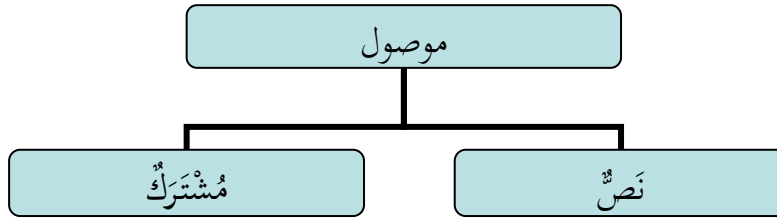
وَالَّذَانِ - அவன்தான், உங்களைக் களிமண்ணிலிருந்து படைத்தான், هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ - உங்களில் அதை செய்துவிடக்கூடிய இருவருக்கும் தண்டனை கொடுங்கள், وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا - நம்பிக்கை கொண்டவர்களுக்கு நன்மாராயங்கள் கூறுவீராக: هُوَ فِي بَيْتِي - அவர் எவளுடைய வீட்டில் இருந்தாரோ, அவள் அவர்மீது மோகங்கொண்டாள், جَاءَتِ اللَّتَانِ تَدْرُسَانِ - எவர்கள் படிக்கிறார்களோ அந்த இரு பெண்கள் வந்தார்கள், إِنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَاهُمْ - இவர்களை எவர்கள் பெற்றெடுத்தார்களோ அவர்கள் தாம் இவர்களுடைய தாய்கள் ஆவார்கள்..... 58:2.

கோடிடப்பட்டிருக்கும் வார்த்தைகள் اسم الموصول ஆகும். அதாவது இந்த வார்த்தைகள் இவைகளுக்குப் பின்னாலுள்ளவற்றை முன்னாலுள்ளவற்றோடு இணைத்து விடும். மேலுள்ள உதாரணங்களில் موصولக் குப் பின்னால் جملة உள்ளது அந்த جملة வுக்கு صلة என்று கூறப்படும், அந்த جملة விலுள்ள ضمير கள் موصول ஐப் பார்த்து மீளும். கீழ்க்காணும் கட்டங்களைப் பாருங்கள்.

جملة வரும் இடங்களிலெல்லாம் நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ ஒரு جملة இருக்கும் அந்த جملة வில் ஒரு ضمير இருக்கும் அது موصول ஐப் பார்த்து மீளும்.

اسماء الموصول		
مؤنث	مذكر	
التي	الذي	مفرد
اللتيان	اللذان	مثنى
اللواتي, اللواتي, اللواتي	الذين	جمع

موصول கள் அனைத்தும் مبني ஆகும்.

موصول லில் مُشْتَرِكٌ, نَصٌّ என்று இரண்டு பங்குகள் உள்ளன. கட்டங்களிலுள்ளவை نَصٌّ ஆகும். نَصٌّ என்பது ஒருமை, இருமை, பன்மை, ஆண்பால், பெண்பால் ஆகிய ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித் தனி வார்த்தை உள்ளவையாகும். مُشْتَرِكٌ என்பது ஒருமை, இருமை, பன்மை, ஆண்பால், பெண்பால் ஆகிய எல்லாவற்றுக்கும் பொதுவாக ஒரு வார்த்தை மட்டுமே பயன்படுத்தப்படும். مَنْ, مَا போல. இவ்விரண்டில் مَنْ ஐ பெரும்பாலும் (உயர்திணை அதாவது மனிதனுக்கும், مَا பெரும்பாலும் (அகிறிணை அதாவது மனிதனல்லாதவனுக்கும்) பயன்படுத்தப்படும். اللَّهُ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ - வானங்களிலும், பூமியிலுள்ளவர்கள் அல்லாஹ்வுக்கே சுஜூது செய்கிறார்கள்...13:15. وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ - அல்லாஹ்வின் தூதர் உங்களிடம் கொண்டு வந்ததை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், 59:7. சில சந்தர்ப்பங்களில் مَا வை عاقل க்கும் مَنْ ஐ عاقل க்கும் பயன்படுத்தப்படும்

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ ... மேலும், எல்லா உயிர்ப் பிராணிகளையும் அல்லாஹ் நீரிலிருந்து படைத்துள்ளான்; அவற்றில் தன் வயிற்றின் மீது நடப்பவையும் உண்டு, அவற்றில் இரு கால்களின் மீது நடப்பவர்களும், உண்டு..... 24:45.

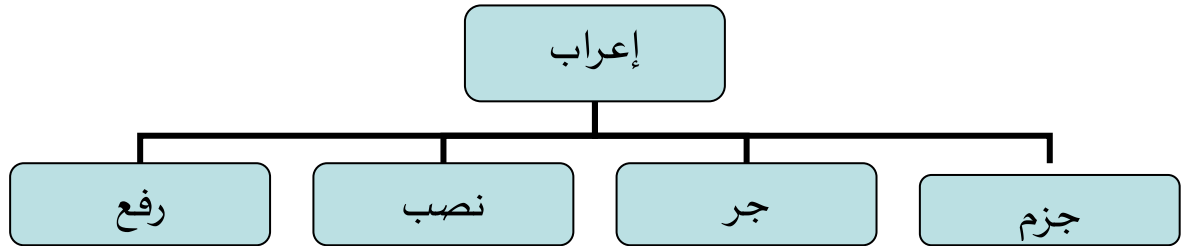
குறிப்பு: مبني களில் நிபந்தனையுடன் مبني ஆக்கப்படக்கூடிய சில اسم கள் உள்ளன. அவை امس, قبل, بعد, فوق, تحت ஆகியவைக்கும். امس ஐ مبني ஆக்கநாம் இருக்கும் நாளுக்கு முந்திய நாள் என்ற பொருள் கொள்ள வேண்டும். ஏதோ ஒரு நாள் என்று எண்ணினால் அல்லது அதில் ال ஐச் சேர்த்து விட்டால் அதை معرب ஆகப் பயன்படுத்தப்படும். امس, قبل, بعد, فوق, تحت ஆகிய இவற்றை مبني ஆக்க அவற்றின் مضاف போக்கப்பட்டு அதன் பொருள் நாடப்பட வேண்டும்.

உம் وَعْدٌ مِّنْ قَبْلٍ وَمِنْ قَبْلٍ وَ-அதற்கு முன்னாலும் பின்னாலும் வெற்றி அல்லாஹ்வுக்கே: جِئْتُ مِنْ فَوْقٍ -அதற்கு மேலிருந்து வந்தேன், نُمْتُ تَحْتَ -அதற்குக் கீழே தூங்கினேன். இவற்றின் مضاف போக்கப்படாமலிந்தால் இவை مضمன் மீது مبني ஆக்கப்பட மாட்டாது உம் وَمِنْ تَحْتِهِ -என்பது போல. இதுவரை கூறப்பட்ட ضمير, الإشارة, اسم, موصول ஆகியவை مبني இருப்பதுடன் معرفه ஆகவும் இருக்கின்றன.

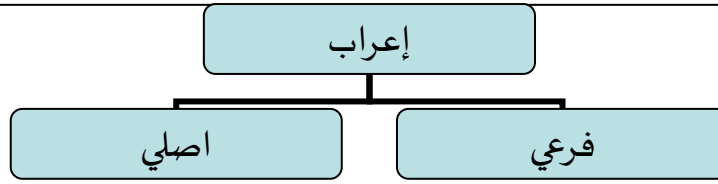
1. مَبْنِي என்றால் என்ன? அதில் எத்தனை பங்கு? அவையாவை?
2. موصول என்றால் என்ன? அதில் எத்தனை பங்கு? அவற்றை உதாரங்களுடன் விளக்கி எழுதுக!

8 - إعرابٌ

إعراب என்பது مُعْرَبٌ ன் கடைசியில் உள்ள குறி என்பதை முன்னரே கூறப்பட்டுள்ளது. நாம் ضَمٌّ, كَسْرٌ, فَتْحٌ என்று கூறியவற்றைத்தான் إعراب என்று கூறுகிறோம்.

إعراب ம் نصب ம் رفع ம் جزم, جر, نصب, رفع - إعراب என நான்கு வகைப்படும். இன் நான்கில் رفع ம் نصب ம் اسم லும் فعل லும் வரும். உம் اللَّهُ يُغْفِرُ الذُّنُوبَ - அல்லாஹ் பாவங்களை மன்னிப்பான், أَنْ لَنْ يُغْفِرَ لَنْ يُشْرِكَ بِهِ - நிச்சயமாக அல்லாஹ் தனக்கு இணை வைக்கப்படுவதை மன்னிக்கமாட்டான். جر, اسم ல் மட்டுமே வரும். உம் بِسْمِ اللَّهِ - நீ அடிக்கவில்லை.

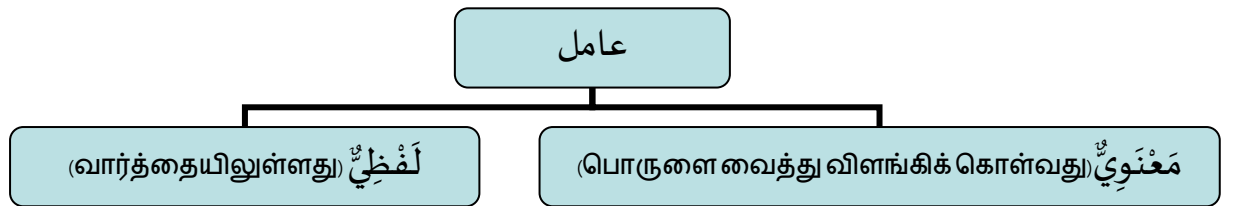
رفع ம் ஐக் கொண்டு فعل اصلي என்பது, اعراب اصلي, اعراب فرعي என இரு வகைப்படும், نصب ம் ஐக் கொண்டு فتحة ஐக் கொண்டு جر ம் செய்யப்பட்டும். இதற்கு மாற்றமானவை فرعي ஆகும். வார்த்தைகளின் கடைசி நிலைகளை அறிந்து கொள்வதில் عَامِلٌ கள் முக்கியமாக இருப்பதால் அதைப்பற்றி விரிவாகப்பார்ப்போம்.

1. مُعْرَبٌ என்றால் என்ன? உதாரணம், தர்கீபூடன் எழுதுக!
2. اعرابٌ என்றால் என்ன? அதன் பங்குகளை உதாரணங்களுடன் விவரி!
3. اعرابٌ ல் اصلي, فرعي என்று எதற்குச் சொல்லப்படும். விவரித்துச் சொல்!

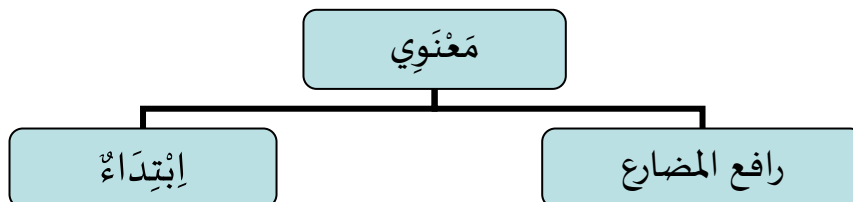
9 - اَلْعَوَامِلُ - அவாமில்

كَتَبَ زَيْدٌ , رَأَيْتُ زَيْدًا , مَرَرْتُ بِزَيْدٍ

இந்த உதாரணங்களில் زَيْدٌ என்ற வார்த்தையின் கடைசி மாறி மாறி வந்திருக்கிறது இந்த மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியவை அதன் ஆரம்பத்திலுள்ள ب, رأيت, كتب என்ற வார்த்தைகளாகும். இப்படி மாற்றத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய வார்த்தைகளுக்கு عامل என்று கூறப்படும்.

عامل (لَفْظِيٌّ) (வார்த்தையிலுள்ளது) (مَعْنَوِيٌّ) (பொருளை வைத்து விளங்கிக் கொள்வது) என இரு வகைப்படும். عَامِلٌ களில் رَافِعٌ (رَفَعٌ செய்யக்கூடியது) نَاصِبٌ (نَصَبٌ செய்யக்கூடியது) جَرٌّ (جَرٌّ செய்யக்கூடியது) جَائِزٌ (جَزْمٌ செய்யக்கூடியது) என நான்கு வகையான عَامِلٌ கள் உள்ளன. عَامِلٌ களில் اسْمٌ, فِعْلٌ, حَرْفٌ ஆகிய மூன்றுமே உள்ளன.

4. **عُمُومٌ** (சூழ்ந்து கொள்வது) அதாவது **خبر** مبتدأ, **وأيضاً** வையும் உள்ளடக்கிக் கொள்ளும். **عَبْدُ** **الْعَبْدُ** ம் **أَيُّوبُ نِعَمَ الْعَبْدُ** - அய்யூப் (அலை) அடிமை இனத்தில் நல்லவராகிவிட்டார். **عَبْدُ** என்ற இந்த வார்த்தையிலுள்ள **ال**, **جنس** (இனம் சார்ந்தது) ஆகும். அதாவது **عَبْدُ** என்ற வார்த்தையில் அய்யூபும் அடங்குகிறார்.

ஒரு **مُحَمَّدٌ رَسُولٌ صَادِقٌ أَمِينٌ** ம் **خبر** களும் வரலாம். **ع** ம் **مَجْرُورٌ جَارٌ** ம் (ஸல்) அவர்கள் இறைத் தூதர், உண்மையாளர், நாணயமானவர். இன்னும் **جَارٌ** ம் **خبر** ஆக வரும் **فِي الْجَيْبِ** பேனா பாக்கெட்டில் இருக்கிறது. **خبر** ம் **ظَرْفٌ** ஆக வரும். **ع** ம் **بَيْتُكَ** உனது வீடு பள்ளிக்கு முன்னால் இருக்கிறது.

1 **أبتداء** என்றால் என்ன? அது என்ன **عمل** செய்யும்?

2 **أبتداء** எப்படி இருக்கவேண்டும்? ஏன்? எப்போதெல்லாம் **أبتداء** - **نكرة** - வாக வரலாம்?

3 ஒரு **أبتداء** வின் **خبر** எப்படியெல்லாம் வரலாம்? உதாரணத்துடன் எழுதுக!

4 **جملة** - **خبر** ஆக வரும்போது அது எப்படி இருக்கவேண்டும்? உதாரணத்துடன் எழுது!

10 - رافع المضارع செய்யக் கூடியது

عامل செய்யக்கூடிய **نصب** அல்லது **جزم** முன்னால் **رفع المضارع** என்பது **عامل** இல்லாமல் இருப்பதுதான். **عامل** கள் அடுத்து வரும், **ع** ம் **جزم** செய்யக்கூடிய **نصب** (**نصب**) என்பதுபோல. இதில் **يَخْلُقُ** க்கு முன்னால் **نصب**, **عامل** செய்யக்கூடிய **جزم**, **ع** கள் இல்லாமலிருப்பதுதான் **رفع** செய்யப்பட்டிருப்பதற்கு அடையாளம், இவ்விரண்டால்லாத மற்ற எல்லா **عامل** களும் **لَفْظِيٌّ** ஆகும். அவற்றை இனி விரிவாகப் பார்ப்போம்.

1 **عامل** என்றால் என்ன? அது எத்தனை வகை? அவையாவை?

2 **رفع** செய்த **عامل** எது? உதாரணத்துடன் எழுதுக!

11- الخروف الجارة செய்யும் எழுத்துக்கள்

عَلَى	عَنْ	رُبَّ	أَلَّامٌ	فِي	إِلَى	مِنْ	أَلْبَاءُ
خَلَا	عَدَا	حَاشَا	تَاءُ	حَتَّى	مُنْذُ	مُنْذُ	أَلْكَافُ

இந்த 17 எழுத்துக்களும் **اسم** க்கு **جر** செய்யும், இவைகளுக்கு தனித் தனி பொருள்கள் உள்ளன. ஆயினும் இடங் களைக் கவனித்து பொருத்தமான பொருள் கொள்ளலாம், **ب**

க்கு "கொண்டு" "காரணம்" "உடன்" அதில்" இதில்" பகரம்" சத்தியம்" போன்ற பல பொருள்களுக்கு வரும். இன்னும் لاَ ஆன فعل متعد ஆக்கும், மற்றும் சில சமயங்களில் பொருள் இல்லாமலும் வரும். உதாரணங்கள்

— அல்லாஹ்வின் பெயர்கொண்டு, بِسْمِ اللّٰهِ

- காளைக் கன்றை (கடவுளாக்கிய காரணத்தால்) أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجَلِ

நிச்சயமாக நீங்கள் உங்களுக்கே அநியாயம் செய்துவிட்டீர்கள்,

إِنَّ நிச்சயமாக, كُمْ நீங்கள், ظَلَمْتُمْ அநியாயம் செய்துவிட்டீர்கள், أَنْفُسَكُمْ நீங்கள் உங்களுக்கே,

إِذِ اتَّخَذْتُمْ ஆக்கிய காரணத்தால், الْعِجَلِ காளைக்கன்று.

— பேனாவை மையுடன் வாங்கினேன் بِالْحَبْرِ الْقَلَمَ

وَأَنْتَ جِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ இந்த ஊரில் தங்கியிருக்கிறீர் (நபியே)

— கோதுமைக்குப் பகரமாக அரிசி வாங்கினேன் بِالرُّزِّ بِالْفُحْمِ

— அல்லாஹ் அவர்களுடைய ஒளியைப் போக்கிவிட்டான் اللَّهُ بِنُورِهِمْ

بِاللَّهِ لِأَصْدُقْ ஆணையாக, நான் உண்மையைப் பேசுவேன்

— நீங்கள் உங்களின் கரங்களை நாசத்தின் பால் போடாதீர்கள் إِلَى الْهَلَكَةِ

إِلَى - நீங்கள் போடாதீர்கள், لَا تُلْقُوا - நீங்கள் போடாதீர்கள், إِلَى - பால்-பக்கம், الْهَلَكَةِ -நாசம்.

இருந்து" கொஞ்சம்" "விட்டும்" போன்ற பல பொருள்களுக்கு வரும். உ ம்

— வீட்டிலிருந்து பள்ளிக்குச் சென்றேன் إِلَى الْمَسْجِدِ

வைத்தானின் தீங்கை விட்டும் அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் - أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ

தேடுகிறேன்

— கொஞ்சம் இறைச்சி சாப்பிட்டேன் مِنَ اللَّحْمِ

— இவ்விரண்டும் கால, இடத்தின் கடைசியைக் காட்டும், "உடன்" என்ற

பொருளுக்கும் வரும். உ ம்

— அதிகாலை உதிக்கும் வரை, مَطْلَعِ الْفَجْرِ حَتَّى

— உங்களின் கைகளை முழங்கை வரை கழுவங்கள் إِلَى الْمِرْفَاقِ

- உங்கள் பொருள்களுடன் அவர்களுடைய பொருள்களை إِلَى أَمْوَالِكُمْ

சாப்பிடாதீர்கள்.

இ - "ல்" என்ற பொருளுக்காக வரும். உ ம்

— அல்லாஹ்வின் மார்க்கத்தில் நுழைவார்கள் فِي دِينِ اللّٰهِ

க்கு" உரியது" "சொந்தம்" போன்ற பல பொருள்களுக்கு வரும். உ ம்

— குறைசிகளுக்கு பிரியம் உண்டாக்குவதற்காக قَرِيشٍ

- எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே சொந்தம் لِلّٰهِ

رُ வுக்கு "எத்தனையோ" என்ற பொருளுக்கு வரும் உ ம்

- நான் எத்தனையோ ஊர்களுக்குச் சென்றுள்ளேன் ذَهَبْتُ بَلَدٍ

نَ க்கு "மூலம்" "விட்டும்" என்ற பொருளுக்கு வரும் உ ம்

- அப்பாஸ் மூலம் عَنْ عَبَّاسٍ

- வில்லை விட்டும் அம்பை எறிந்தேன் رَمَيْتُ السَّهْمَ عَنِ الْقَوْسِ

لِ வுக்கு "மீது" "ல்" என்ற பொருளுக்கு வரும் உ ம்

- அல்லாஹ்வின் மீது நான் நம்பிக்கை வைத்துள்ளேன் تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ

- நீங்கள் பிரயானத்தில் இருந்தால் سَفَرًا عَلَى

كُ "போல" என்ற பொருளுக்கு வரும் உ ம்

- அவனைப் போல எந்தப் பொருளும் இல்லை لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ

مُدُّ "இருந்து" என்ற பொருளுக்கும் مُدُّ மொத்தக் காலம் பொருளுக்கும் வரும் உ ம்

சனிக் கிழமையிலிருந்து நான் கடைக்குச் செல்லவில்லை مَا ذَهَبْتُ مُدًّا يَوْمَ السَّبْتِ لِلدُّكَّانِ

- மூன்று நாட்களாக நான் வயிறு நிரம்ப சாப்பிடவில்லை مَا شَبِعْتُ مُنْذُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ

و வுக்கு சத்தியம் மற்றும் رُ வின் பொருளும் வரும் உ ம்

- அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக நான் கூட்டவும்மாட்டேன் وَاللَّهِ لَا أَزِيدُ وَلَا أَنْقُصُ

குறைக்கவும்மாட்டேன்

- எத்தனையோ வீடுகள் காலியாகி விட்டன وَبَيْتٍ خَلَّتْ

ت சத்தியம் என்ற பொருளுக்கு வரும் உ ம்

- அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக நிச்சய மாக நான் உங்களின் تَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ

சிலைகளை உடைத்தெறிவேன்.

خَلَا என்ற இம்மூன்றும் தவிர என்ற பொருளுக்கு வரும் உ ம்

- பக்ரைத் தவிர கூட்டம் வந்தது بَكَرًا

பு போன்று எல்லா எழுத்துக்களும் சில சமயங்களில் زَائٍ பொருள் இல்லாமல் இல்லாமலே வரும். فَحْرٍ களுக்கு இடத்தைக் கவனித்து பொருள் கொள்வதே சிறந்தது.

குறிப்பு: جُرٌّ எழுத்துக்கள் அனைத்துக்கும் அவற்றை இணைப்பதற்கு ஒரு வார்த்தை அவசியமாகும் அதற்கு مُتَعَلِّقٌ (இணைக்கப்படக்கூடியது) என்று சொல்லப்படும், அது

வாக்கியத்திலேயே இருக்கும் அல்லது போக்கப்பட்டிருக்கும். வாக்கியத்தில் இருப்பதற்கு உதாரணம் بِاللَّهِ أَعُوذُ நான் அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன் என்

பது போல بِاللَّهِ ல் உள்ள بِ- أَعُوذُ வைக் கொண்டு இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

வாக்கியத்தில் போக்கப்பட்டிருப்பதற்கு உதாரணம் بِسْمِ اللَّهِ அல்லாஹ்வின் பெயர்

கொண்டு (ஆரம்பிக்கிறேன்) **سُبِّ** ல் உள்ள **ب** ஐ இணைப்பதற்கு வார்த் தையில் இல்லை அப்படி இல்லாதபோது பொருத்தமான பொருளுக்குரிய வார்த்தையை எற்படுத்தி இணைத்துக் கொள்ளவேண்டும், இங்கு **أَبْتِدَاً** (ஆரம்பிக்கிறேன்) என்று எற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். **ب** க்கும் இதுபோன்ற எல்லா **جُر** எழுத்துக்களுக்கும் **مُتَعَلِّقٌ** என்றும் அவற்றை சம்பந்தப்படுத்தப்படக்கூடியவற்றுக்கு **مُتَعَلِّقٌ** என்றும் கூறிக் கொள்ளவேண்டும்.

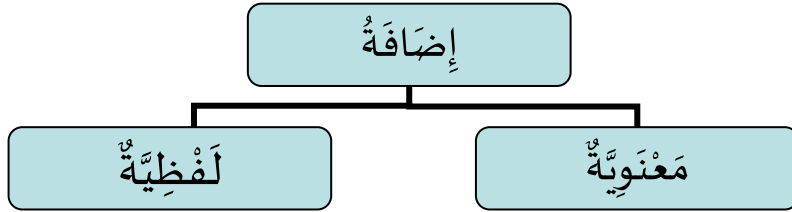
1. **جر செய்யும் حر** கள் எத்தனை? அவையாவை?
2. **جر** உடைய **حر** களில் மூன்று உதாரணங்களை பொருள் தர்கீபூடன் எழுது!

12 - الإضافة

— அல்லாஹ்வுடைய உதவி வந்துவிட்டது **جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ**

— அல்லாஹ்வுடைய மார்க்கத்தில் **فِي دِينِ اللَّهِ**

கோடிட்ட இந்த உதாரணங்களில் இரு **إِسْمٌ** கள் உள்ளன. அவ்விரண்டில் முதலாவது **إِسْمٌ**, இரண்டாவது **إِسْمٌ** க்கு **جر** செய்துள்ளது, **جر** செய்த முதல் **إِسْمٌ** க்கு **مُضَافٌ** என்றும் இரண்டாவது **إِسْمٌ** க்கு **مُضَافٌ إِلَيْهِ** என்றும் இந்த இணைப்புக்கு **إِضَافَةٌ** என்றும் கூறப்படும்.

என இரு பங்குகளாகும். **مَعْنَوِيَّةٌ** என்பது **جُر** உடைய எழுத்துக்களில் **لَامٌ** "க்கு" **مِنْ** "இருந்து" **فِي** "ல்" என்ற பொருள் கொண்ட இந்த மூன்று எழுத்துக்களில் ஒரு எழுத்தின் பொருள் வரக்கூடியதாகும். உம்:- **عَبْدُ اللَّهِ** - அல்லாஹ்வின் அடிமை என்பதன் பொருள் **عَبْدٌ لِلَّهِ** அல்லாஹ்வுக்குரிய அடிமை என்றும், **خَاتَمٌ فَضَّةٍ** வெள்ளி மோதிரம் என்பதன் பொருள் **خَاتَمٌ مِنْ فَضَّةٍ** வெள்ளியிலிருந்து செய்யப்பட மோதிரம் என்றும், **طَعَامٌ فِي الصَّبَاحِ** காலை உணவு என்பதன் பொருள் **طَعَامٌ فِي الصَّبَاحِ** காலையில் உண்ணும் உணவு என்றும் பொருள் கொள்வது போல. இதன் பிரயோசனம் **مَعْرِفَةٌ** உடன் **نَكْرَةٌ** வை **إِضَافَةٌ** செய்யும் போது **نَكْرَةٌ** வை **مَعْرِفَةٌ** ஆகவும், **نَكْرَةٌ** உடன் **نَكْرَةٌ** வை **إِضَافَةٌ** செய்யும்போது **نَكْرَةٌ** வை குறிப்பாகவும் ஆக்கிவிடும். உம் **كِتَابٌ حَسَنٌ**—**مَعْرِفَةٌ** ஹசனுடைய புத்தகம் என்பது போல இதில் **نَكْرَةٌ** என்ற **حَسَنٌ** என்ற **مَعْرِفَةٌ**

உடன் **إِضَافَةٌ** செய்ததும் **كِتَابٌ** ம் **مَعْرِفَةٌ** வாக ஆகிவிட்டது. இதுபோலவே **كِتَابٌ** **طَالِبٍ** (மாணவனுடைய புத்தகம்) என்பதில் **كِتَابٌ** என்ற **نَكْرَةٌ** வை **طَالِبٍ** என்ற **نَكْرَةٌ** உடன் **إِضَافَةٌ** செய்ததும் மாணவியுடைய புத்தகமல்ல மாணவனுடைய புத்தகம் என்று ஒரு குறிப்பு கிடைத்துவிடுகிறது.

أُضِفْتُ ஆன **إِضَافَةٌ** என்பது **فِعْلٌ** போன்று **عَمَلٌ** செய்யக்கூடிய **فِعْلٌ** ல் இருந்தே எடுக்கப்பட்ட **اسْم** கள் ஆகும், **اسْمُ الْفَاعِلِ**, **اسْمُ الْمَفْعُولِ**, **اسْمُ الْمَشَبَّهِ**, போன்ற சில **اسْم** கள் ஆகும். இவைகளை அதற்குரிய **فَاعِلٌ** அல்லது **مَفْعُولٌ** பக்கம் **إِضَافَةٌ** செய்யப்படுவதற்குக் கூறப்படும். இத்துடன் இதற்கு மேற்சென்ற **جُرُ** உடைய மூன்று எழுத்துக்களில் ஒரு எழுத்தின் பொருள் வராது. இது வார்த்தையில் ஒரு வகையான இலேசுக்காக ஆகும். உ ம்:-

-பக்ர் ரொட்டி சாப்பிடுவதை நான் பார்த்தேன்

رَأَيْتُ أَكَلْتُ بَكْرًا خُبْرًا.

-பக்ர் சாப்பிடுவதை நான் பார்த்தேன்

رَأَيْتُ أَكَلْتُ بَكْرًا

-பக்ரை ரொட்டி சாப்பிடுவதாக நான் பார்த்தேன்

رَأَيْتُ بَكْرًا أَكَلَ خُبْرًا

-பக்ர் காலிதை அடிப்பதை நான் பார்த்தேன்.

رَأَيْتُ ضَارِبًا بَكْرًا خَالِدًا

-பக்ரை நான் பார்த்தேன் அவன் காலிதை அடிப்பதை,

رَأَيْتُ بَكْرًا ضَارِبًا خَالِدًا

-பக்ர் அடிப்பதை நான் பார்த்தேன்

رَأَيْتُ ضَارِبًا بَكْرًا

.மேற்சென்ற உதாரணங்களில் **إِضَافَةٌ** இல்லாமல் சொல்வதாக இருந்தால்

-பக்ர் ரொட்டி சாப்பிடுவதை நான் பார்த்தேன் **رَأَيْتُ أَكَلًا بَكْرًا خُبْرًا.**

-பக்ர் சாப்பிடுவதை நான் பார்த்தேன் **رَأَيْتُ أَكَلًا بَكْرًا**

-பக்ரை ரொட்டி சாப்பிடுவதாக நான் பார்த்தேன். **رَأَيْتُ بَكْرًا أَكَلَ خُبْرًا**

-பக்ர் காலிதை அடிப்பதை நான் பார்த்தேன், **رَأَيْتُ ضَارِبًا بَكْرًا خَالِدًا**

-பக்ர் அடிப்பதை நான் பார்த்தேன் **رَأَيْتُ ضَارِبًا بَكْرًا**

பக்ரை நான் பார்த்தேன் அவன் காலிதை அடிப்பதை **رَأَيْتُ بَكْرًا ضَارِبًا خَالِدًا**

என்று சொல்ல வேண்டும்.

-ஸைத் அவனுடைய கை கட்டப்பட்டவனாகக் கண்டேன் **رَأَيْتُ زَيْدًا مَشْدُودًا يَدَهُ**

> **اسْمُ الْمَفْعُولِ** > **اسْمُ الْفَاعِلِ** களான **اسْم** க்கும் அதிலிருந்து எடுக்கப் பட்ட **اسْم** க்கும் **فِعْلٌ**

الْمَشَبَّهِ ஆகிய இவைகளுக்கும் வித்தியாசம் இவை **فِعْلٌ** போன்றும் அமல்

செய்யும் அத்துடன் **فِعْلٌ** க்கு மாற்றமாக, இவை **فَاعِلٌ**-**مَفْعُولٌ** உடன் **إِضَافَةٌ**

செய்யப்படும் வரும் மேற்சென்ற உதாரணங்களில் உள்ளது போல.

صفة المشبهة என்பது அழகு, நிறம், மனிதனுக்கு இயல்பாக ஏற்படுகிற பசி, தாகம், வீரம், கோளைத்தனம், போன்ற பொருள்களுக்காக اسم الفاعل அமைப்புக்கு மாற்றமாக வரக்கூடிய அமைப்புகளுக்குச் சொல்லப்படும். உதாரணமாக நொண்டி, செவிடன், குருடன், ஊமை போன்றவர்களைக் கூறுவதற்கு ஆண்பாலுக்கு أَعْلَى என்ற அமைப்பும் பெண்பாலுக்கு أَعْلَى அமைப்பும் பயன்படுத்தப்படும்.

أَبْكَمُ நொண்டி, عَزَجَاءُ நொண்டிப் பெண், قُرُودُنَّ குருடன், قُرُودِيَّ குருடி, كَبُيُوضُ ஊமையன், كَبُيُوضَاءُ ஊமைப் பெண், صَمَّيَّ செவிடன், صَمَّيَّ செவிடி, بَيَّضَاءُ வெள்ளையன், بَيَّضَاءُ வெள்ளச்சி, كُرُوبُنَّ கருப்பன், كُرُوبِيَّ கருப்பி, أَحْمَرُ சிவப்பன், أَحْمَرَاءُ சிவப்பி இன்னும் வயிறு நிரம்பியவன், பசித்திருப்பவன், தாக்கித்திருப்பவன் போன்றவற்றின் ஆண் பாலுக்கு فَعْلَانُ என்ற அமைப்பும், பெண்பாலுக்கு فَعْلَى என்ற அமைப்பும் வரும் உதாரணமாக: شَبَعَانُ வயிறு நிரம்பியவன், شَبَعِيَّ வயிறு நிரம்பியவன், جَوْعَانُ பசித்திருப்பவன், جَوْعِيَّ பசித்திருப்பவன், عَطْشَانُ தாகித்திருப்பவன், عَطْشِيَّ தாகித்திருப்பவன் போல, மற்றும் அழகன், அழகி என்பதற்கு என்ற فَعْلٌ, فَعْلَةٌ அமைப்பு பயன்படுத்தப்படும். உதாரணமாக: حَسَنٌ அழகன், حَسَنَةٌ அழகி என்பது போல ஆக சுருக்கமாகப் பார்க்கும் போது اسم الفاعل க்கும் صفة المشبهة க்கும் இடையே வித்தியாசம் اسم الفاعل லின் பொருள் சுய விருப்பத்தால் ஏற்படும் செயலாகும், صفة المشبهة ன் பொருள் சுய விருப்பின்றி இயல்பாக ஏற்படும் செயலாகும்.

1. إضافةٍ என்றால் என்ன? அது என்ன அமல் செய்யும் உதாரணத்துடன் எழுதுக!
2. إضافةٍ களின் பயன் என்ன? உதாரணத்துடன் விவரித்து எழுதுக!
3. متعلقٌ என்றால் என்ன? உதாரணத்துடன் விவரித்து எழுதுக!
4. اسم الفاعل க்கும் صفة المشبهة க்கும் உள்ள வேறுபாடுகள் என்ன?

13

الْحُرُوفُ الْمُشَبَّهَةُ بِالْفِعْلِ
பிஅலுக்கு ஒப்பான ஹரஃபுகள்

لَعْلٌ	لَيْتَ	لَكِنَّ	كَأَنَّ	أَنَّ	إِنَّ
--------	--------	---------	---------	-------	-------

இவை لَعْلٌ க்கு ஒப்பான حرفுகள் அவை اسم க்கு نصبம் செய்யும். இந்த حرفுகளுக்கு فَعْلٌ வுடைய பொருள் வருவதால் அதாவது إِنَّ, أَنَّ வுக்கு உறுதிப்படுத்துகிறேன் என்றும், كَأَنَّ வுக்கு ஒப்பாக்குகிறேன் என்றும், لَكِنَّ வுக்கு நீக்குகிறேன்

என்றும், لَعَلَّ, لَيْتَ ஆகிய இரண்டிற்கும் ஆதரவுவைக்கிறேன் என்றும் பொருள் வருவதால் இவைகளுக்கு فِعْلٌ க்கு ஒப்பான حَرَفٌ கள் என்று கூறப்படுகிறது.

- நிச்சயமாக அல்லாஹ் மன்னிப்பாளன் إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ

- நிச்சயமாக அல்லாஹ் மன்னிப்பாளன் என்பதை நான் அறிந்துகொண்டேன் عَلِمْتُ أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ

- நிச்சயமாக ஹஸன் ஹுஸைனைப் போன்று இருக்கிறான் كَانَ حَسَنًا حُسَيْنٌ

- பக்ர் நின்று கொண்டிருக்கிறான் ஆயினும் காலித் بَكَرٌ قَائِمٌ وَلَكِنَّ خَالِدًا قَاعِدٌ

அமர்ந்திருக்கிறான்

- வாலிபம் திரும்ப வரவேண்டுமே لَيْتَ الشَّبَابَ عَائِدٌ

- சைத் அமைச்சராக ஆக வேண்டுமே اَلْعَلَّ زَيْدًا وَزَيْرٌ

இந்த ஆறு உதாரணங்களில் மேலே கூறப்பட்டுள்ள எழுத்துக்களுடன் இரண்டு இரண்டு اسم கள் உள்ளன, இந்த حَرَفٌ கள் இவ்விரண்டில் முதல் اسم க்கு نصْبٌ ம் இரண்டாவது اسم க்கு رَفْعٌ ம் செய்துள்ளது, அத்துடன் முதல் اسم ஐ இந்த حَرَفٌ களின் اسم என்றும் இரண்டாவது اسم ஐ خبر என்றும் கூறவேண்டும். கட்டங்களிலுள்ளதைப் பார்க்கவும்:-

كَانَ - حَرَفٌ تَأْكِيْدٌ وَتَشْبِيْهِ, حَسَنًا - اسم كَانٌ, حُسَيْنٌ - خبر أَنَّ	أَنَّ - حَرَفٌ تَأْكِيْدٌ, اللَّهُ - اسم أَنَّ, غَفُورٌ - خبر أَنَّ	إِنَّ - حَرَفٌ تَأْكِيْدٌ, اللَّهُ - اسم إِنَّ, غَفُورٌ - خبر إِنَّ
لَعَلَّ - حَرَفٌ تَمَيِّي, زَيْدًا - اسم لَعَلَّ, وَزَيْرٌ - خبر لَعَلَّ	لَيْتَ - حَرَفٌ تَرْجٍ, الشَّبَابَ - اسم لَيْتَ, عَائِدٌ - خبر لَيْتَ	بَكَرٌ - مبتدأ, قَائِمٌ - خبر, وَ - عطف, لَكِنَّ - حَرَفٌ اسْتِدْرَاكٌ, خَالِدًا - اسم لَكِنَّ, قَاعِدٌ - خبر لَكِنَّ

இந்த ஆறு حَرَفٌ களுக்கும் அமல் ஒன்றாக இருந்தாலும் பொருளில் வித்தியாசமுள்ளது அவை:- إِنَّ, أَنَّ ஆகிய இரண்டும் வாக்கியத்தின் பொருளை உறுதிப்படுத்தும், كَانَ வாக்கியத்தின் பொருளை ஒப்பாக்கி உறுதிப்படுத்தும், لَكِنَّ பொருள் முரண்பட்ட இரு வாக்கியங்களுக்கிடையில் வரும், இரண்டாவது வாக்கியம் முந்திய வாக்கியத்தில் ஏற்படும் சந்தேகத்தை நீக்கிவிடும், لَعَلَّ, لَيْتَ இவ்விரண்டும் ஆதரவு வைப்பதற்கு பயன்படுத்தப்படும்.

இந்த ஆறு حَرَفٌ களுடன் அமலைத் தடுக்கக்கூடிய ஒரு ما நுழையும், நுழைந்து இவற்றின் அமலைத் தடுத்து விடும், பொருள் மட்டும் இருக்கும் அப்போது خبر مبتدأ என்று மட்டும் கூறிக்கொள்ள வேண்டும். உதாரணம்

-நிச்சயமாக உங்கள் இறைவன் ஒரு இறைவனே! وَإِلَهُ وَاحِدٌ

-நிச்சயமாக உங்கள் இறைவன் ஒரு இறைவனே என்று எனக்கு **وَاحِدٌ إِلَهُ إِلَهُكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ** அறிவிக்கப்படுகிறது

இதுபோன்று தான் மற்ற **حرف** களும் **ليت** வைத் தவிர!

لكن, كأن, أن, إن வைத்து **ان**, **ان**, **ان** நீக்கிவிடு சகூன் வைத்து **ان**, **ان**, **ان** ஆகிய நான்கிலும் **سَدَّ** ஐ நீக்கிவிடு சகூன் வைத்து **ان**, **ان**, **ان** என்று சொல்லப்படும், அப்போது அமைலைப் போக்குவதே அதிகம், சிலசமயம் அமலும் செய்யப்பட்டும். அமல் கொடுக்கும்போது அதற்கு **اسم** ஐ ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அதாவது விசயமாகிறது என்று கூறிக்கொள்ளவேண்டும். உம்:-

-நிச்சயமாக விசயமாகிறது எல்லோரும் நம்மிடம் கொண்டு **وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ** வரப்படுவார்கள்.

-நிச்சயமாக விசயமாகிறது உங்களில் நோயாளிகள் இருப்பார்கள் **عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرَضَى** என்று அவன் அறிந்துவிட்டான்.

இதற்கு இலக்கணம் கட்டங்களிலுள்ளது போல் கூறிக் கொள்ளவேண்டும்.

و- عطف, إن- حرف تأكيد مُخَفَّفَةٌ ضَمِيرُ الشَّانِ اسم ان, كَلٌّ - مبتدأ, لَمَّا
- زَائِدٌ, جَمِيعٌ تأكيد, لَدَيْنَا
ظَرْفٌ خَبَرٌ مُقَدَّمٌ مَضَافٌ, نا- مَضَافٌ إِلَيْهِ, مُحْضَرُونَ - خبر
جَمَلَةٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ خبر ان.

عَلِمَ - فعل ماض ضمير هو فاعل, أن- حرف تأكيد مُخَفَّفَةٌ ضَمِيرُ الشَّانِ اسم ان
, سَ حرف تَنْفِيسٍ,
يَكُونُ- فعل مضارع, مِنْكُمْ - جارٌّ مجرور, مَرَضَى- فاعل يكون
جَمَلَةٌ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرَضَى خبر ان.

ان, **ان** ஆகிய இரண்டும் **جَمَلَةٌ** வை உறுதிப்படுத்துவது என்பதில் சமமாக இருந்தாலும் பொருளிலும் பயன்படுத்துவதிலும் சில வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. அவை:-

ان, பொருளில் வாக்கியத்தை வாக்கியமாக வைத்தே உறுதிப்படுத்தும், **ان** வாக்கியத்தை வாக்கியமற்றதாகி உறுதிப்படுத்தும். அதாவது ஒரு **فاعل** க்கு **فعل** ஆக அல்லது **مفعول** ஆக அல்லது **ابتداء** க்கு **خبر** ஆக அல்லது **مجرور** ஆக வரும்.

ان என்று படிக்கவேண்டிய இடங்கள்:-

1 வாக்கியத்தின் துவக்கத்தில் உம் **غُفُورٌ** **ان** **اللَّهُ** நிச்சயமாக அல்லாஹ் மன்னிப்பாளன்,

2. தெரிந்து-أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ-பின்னால் வுக்குப் கொள்ளுங்கள் நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் நேசர்கள் அவர்களுக்கு எந்த பயமும் இல்லை, அவர்கள் பயப்படவும்மாட்டார்கள்.

أَلَا-حرف تَنْبِيهِ، إِنَّ-حرف تأكيد، أَوْلِيَاءَ-اسم ان مضاف، اللَّهُ-مضاف اليه،
لَا -حرف نفي، خَوْفٌ-اسم لا، عَلَيْهِمْ-جار مجرور خبر لا،
و-عطف، لَا -حرف نفي، هُمْ-مبتدأ، يَحْزَنُونَ-فعل مضارع معروف ضمير
هم فاعل جملة خبر، جملة لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ خبر ان

3. قَالَ إِنْ يٰ مُمْ أَتِي لِي وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ-வினா அதுகாணும் எடுக்கப்படும் فعل களுக்கும் பின்னால் ஆகும். உ ம் قَالَ إِنْ يٰ مُمْ-நிச்சயமாக நான் அல்லாஹ்வுடைய அடியானாக இருக்கிறேன்,

قَالَ-فعل ماضٍ معروف ضمير هو فاعل، إِنْ يٰ مُمْ-حرف تأكيد يا متكلم اسم ان،
عَبْدٌ -مضاف، اللَّهُ-مضاف اليه خبر ان

يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ-நிச்சயமாக அது காளை மாடு என்று அவன் (அல்லாஹ்) கூறுகிறான்,

يَقُولُ-فعل مضارع ضمير هو فاعل، إِنَّهَا-حرف تأكيد،
هَا اسم ان، بَقْرَةٌ-خبر ان

قُلْ إِنْ هَدَى اللَّهُ فُلُكَ فَمَا تَصِفُ أَلْفًا مِّنْهُ لَتَجِدَنَّ فِيهَا فُجُورًا عَظِيمًا-நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் வழி-அதுவே நேர்வழி என்று (நபியே) கூறுங்கள்.

قُلْ - فعل امر حاضر ضمير انت فاعل، إِنْ -حرف تأكيد،
هُدَى اسم ان، هُوَ-ضمير فصل تأكيد، الْهُدَى-خبر ان

என்று படிக்கவேண்டிய இடங்கள்:-

1. أَوْ لَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا - நிச்சயமாக நாம் இறக்கியது அவர்களுக்கு போதுமா எனதக இல்லையா? இதில் أَنْزَلْنَا என்ற جملة أَوْ لَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا என்று மாற்றி يَكْفٍ لَمْ يَكْفٍ ஆக ஆக்கிவிட்டது அதாவது أَوْ لَمْ يَكْفِهِمْ என்று ஆகிவிடும்.
2. أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً ثُمَّ سَاءَ بِهِ وَآتَيْنَاهُ الْحَبْأَ عَذْبًا فَاذْبَحُوا بِهَا كِبَارًا مِّنْ عِبَادِ اللَّهِ الَّذِينَ ظَلَمُوا - அல்லாஹ் வானத்திலிருந்து தண்ணீரை இறக்கியதை (நபியே) நீர் பார்க்கவில்லையா? இதில் أَنْزَلَ என்று மாற்றி أَنْزَلَهُ என்று மாற்றி يَكْفٍ لَمْ يَكْفٍ ஆக ஆக்கிவிட்டது அதாவது أَلَمْ تَرَ أَنْزَلَهُ என்று ஆகிவிடும்,
3. أَلَمْ تَرَ بَانَ اللَّهِ يَرَى - (நபியே) அல்லாஹ் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்பதை நீர் பார்க்கவில்லையா? இதில் يَرَى என்ற

أَنَّ وَجْهَ اللَّهِ أَنَّهُ جَمَلَةٌ
مَجْرُورٌ بِوَجْهِ اللَّهِ وَأَنَّ وَجْهَ اللَّهِ
أَنَّ وَجْهَ اللَّهِ أَنَّهُ جَمَلَةٌ

أَنَّ وَجْهَ اللَّهِ أَنَّهُ جَمَلَةٌ
مَجْرُورٌ بِوَجْهِ اللَّهِ وَأَنَّ وَجْهَ اللَّهِ
أَنَّ وَجْهَ اللَّهِ أَنَّهُ جَمَلَةٌ

1. مَجْرُورٌ بِوَجْهِ اللَّهِ وَأَنَّ وَجْهَ اللَّهِ أَنَّهُ جَمَلَةٌ
2. لَعَلَّ لِيَتَّعَبُوا لِيَتَّعَبُوا
3. إِنَّ، أَنْ، إِنَّ، إِنَّ

14 الحُرُوفُ النَّاصِبَةُ لِلِاسْمِ

أ	هَيَا	أَيَا	أَي	يَا	إِلَّا	أَلْوَاؤُ
---	-------	-------	-----	-----	--------	-----------

إِسْتَوَى الْمَاءُ وَالْخَشْبَةَ -
أَعْلَى كَوَالِدٍ تَنْصِبُ سَمًّا كَوَالِدٍ
أَعْلَى كَوَالِدٍ تَنْصِبُ سَمًّا كَوَالِدٍ
أَعْلَى كَوَالِدٍ تَنْصِبُ سَمًّا كَوَالِدٍ
أَعْلَى كَوَالِدٍ تَنْصِبُ سَمًّا كَوَالِدٍ

إِسْتَوَى - فَعْلٌ مَاضٍ مَعْرُوفٌ، الْمَاءُ - فَاعِلٌ، وَ- مَعِيَّةٌ نَاصِبَةٌ،
الْخَشْبَةَ - مَنْصُوبَةٌ، إِلَّا - حَرْفٌ اسْتِثْنَاءٌ، إِبْلِيسَ - مُسْتَثْنَى

إِسْتَوَى - فَعْلٌ مَاضٍ مَعْرُوفٌ، الْمَاءُ - فَاعِلٌ، وَ- مَعِيَّةٌ نَاصِبَةٌ،
الْخَشْبَةَ - مَنْصُوبَةٌ، إِلَّا - حَرْفٌ اسْتِثْنَاءٌ، إِبْلِيسَ - مُسْتَثْنَى
إِسْتَوَى - فَعْلٌ مَاضٍ مَعْرُوفٌ، الْمَاءُ - فَاعِلٌ، وَ- مَعِيَّةٌ نَاصِبَةٌ،
الْخَشْبَةَ - مَنْصُوبَةٌ، إِلَّا - حَرْفٌ اسْتِثْنَاءٌ، إِبْلِيسَ - مُسْتَثْنَى

جَاءَ ابْنَاءُ خَالِدٍ إِلَّا حَسَنًا - كَالِابْنِ خَالِدٍ تَنْصِبُ سَمًّا كَوَالِدٍ

جَاءَ ابْنَاءُ خَالِدٍ إِلَّا حَسَنًا - كَالِابْنِ خَالِدٍ تَنْصِبُ سَمًّا كَوَالِدٍ

جَاءَ ابْنَاءُ خَالِدٍ إِلَّا غَنَمًا - كَالِابْنِ خَالِدٍ تَنْصِبُ سَمًّا كَوَالِدٍ

جَاءَ ابْنَاءُ خَالِدٍ إِلَّا غَنَمًا - كَالِابْنِ خَالِدٍ تَنْصِبُ سَمًّا كَوَالِدٍ
جَاءَ ابْنَاءُ خَالِدٍ إِلَّا غَنَمًا - كَالِابْنِ خَالِدٍ تَنْصِبُ سَمًّا كَوَالِدٍ
جَاءَ ابْنَاءُ خَالِدٍ إِلَّا غَنَمًا - كَالِابْنِ خَالِدٍ تَنْصِبُ سَمًّا كَوَالِدٍ

جُمَّةً (வாக்கியம்) ஆகும், أَلَا لَمْ يَجِبْ, ஆகும், أَلَا لَمْ يَجِبْ செய்தும் அது مُتَّصِلٌ ஆக இருந்தாலும் சரி, அல்லது مُنْقَطِعٌ ஆக இருந்தாலும் சரி, மேற்சென்ற உதாரணங்களில் உள்ளதுபோல. أَلَا لَمْ يَجِبْ செய்தும், أَلَا لَمْ يَجِبْ வுக்கு முந்தியுள்ள ஆமிலுடைய அமலும் செய்யும். உம்

- அவர்களில் சிலரைத் தவிர (மற்றவர்கள்) ஈமான் கொள்ளமாட்டார்கள்...4:46, فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

- அவர்களில் சிலரைத் தவிர மற்றவர்கள் அவ்வாறு செய்திருக்க "مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ"

மாட்டார்கள்...4:66

-அல்லாஹ்வின் அடிமையே اللهُ يَا عَبْدَ اللهِ, يَا أَيُّهَا, يَا أَيُّهَا

இந்த ஐந்து எழுத்துக்களுக்கும் حُرُوفُ الْبَدَاءِ (அழைப்புக் குரிய எழுத்துக்கள்) என்று சொல்லப்படும். இவைகளுக்குப் பின்னாலுள்ள இஸ்முக்கு مُنَادٍ (அழைக்கப்படுபவன்) என்று கூறப்படும், இந்த எழுத்துக்கள் مُنَادٍ வுக்கு بَصْبٌ செய்தும். அப்படி செய்வதற்கு அது مُضَافٌ ஆக இருக்க வேண்டும், மேற்சென்ற உதாரணத்தைப் போல, مُضَافٌ ஆக இல்லாமல் இருந்தால் ஒருமையை مِثْلُமும் இருமையை نِ, மீதும் பன்மையை وَ, மீதும் ஆக்கப்படும் உம்:-

يا زَيْدٌ-சைது, يا مُسْلِمَانِ-இரு முஸ்லிம்களே, يا مُسْلِمُونَ-முஸ்லிம்களே

يا مُنَادٍ சிலசமயம் اسْتِغَاثَةٌ (உதவிதேடுவது) வுக்காக பயன்படுத்தப்படும், அப்படிப் பயன்படுத்தப்படும்போது حَتْفٌ உள்ள مَلْ ஐச் சேர்த்து مُنَادٍ வுக்கு جَرٌ செய்யப்படும், يا اسْتِغَاثَةٌ-உம் சைதுக்கு உதவி செய்யபவர் யாரும் இருக்கிறீர் களா? இந்த مَلْ க்கு اسْتِغَاثَةٌ உடைய مَلْ என்று கூறப்படும். இன்னும் வேதனையை வெளிப்படுத்துவதற் காகவும் مُنَادٍ பயன்படுத்தப்படும். இந்த مُنَادٍ க்கு مُنَادٌ என்று கூறப்படும். இந்த مُنَادٍ வின் ஆரம்பத்தில் وَ வும் இறுதியில் ه, ا வும் சேர்க்கப்படும். உம்

وَ رَأْسًا. உடைய மூக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் கஷ்டமே!

என்பதுபோல இலேசக்காக مُنَادٍ வுடைய கடைசியைப் போக்கப்படும், அந்த مُنَادٍ வுக்கு مَرْخٌ என்று கூறப்படும், உம் يَا عَائِشَةَ (ஆயிஷாவே!) என்பதில் عَائِشٌ யா ஆயிஷா என்றும் يَا مَنْصُورٌ என்பதில் مَنْصُورٌ என்றும் يَا مَنْصُورٌ என்பதில்

1 مَلْ க்கு بَصْبٌ செய்யக்கூடிய مَلْ கள் எத்தனை? அவையாவை? உதாரணத்துடன் எழுதுக!

2 أَلா வுக்கு என்ன பெயர் கூறப்படும்? அதற்கு முன்பின் வருபவற்றுக்கு என்ன கூறப்படும்? அதன் சட்டெமென்ன?

3 مَلْ உடைய எழுத்துக்கள் எத்தனை?

4 *يُدْنِي* வுக்கு எப்போது *نصب* செய்யப்பட்டும்? அந்த *يُدْنِي* எத்தனை வகை? உதாரணத்துடன் எழுதுக!

15

الْأَسْمَاءُ النَّاصِبَةُ لِلنَّكِرَةِ

நகிராவான இஸ்முக்கு நசபுச் செய்யக்கூடிய இஸ்முகள்

عَشْرَةٌ	كَمْ	كَيْ	كَذَا
----------	------	------	-------

ஆகிய நான்கும் *تَمْيِيزٌ* (விளக்கிக்காட்டுவது) ன் பிரகாரம் *نَكِرَةٌ* வான *اسم* க்கு *نصب* செய்யும். உம்

-நிச்சயமாக நான்கனவில் பதினொரு கோள்களைக் கண்டேன், *إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا*, *تسعون*, *ثمانون*, *سبعون*, *ستون*, *خمسون*, *اربعون*, *ثلاثون*, *عشرة*, *عشرون* குறிப்பு: ஆகிய இந்த இலக் கங்கள் 1 லிருந்து 9 வரையிலான இலக்கங்களுடன் இணைந்து வரும்போது *نَكِرَةٌ* வான *اسم* க்கு *نصب* செய்யும். அதாவது இந்த இலக்கங்கள் அவைகளுக்கு முன்னாலிருக்கும் வாக்கியத்தில் தெளிவில்லாமல் இருப்பதை தெளிவுபடுத்தும் உதாரணமாக *رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا* (கோளங்களால் 11 ஐக் கண்டேன்) என்பது போல. *رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ* 11 ஐக் கண்டேன் என்று கூறும்போது எதைக் கண்டான் என்று தெளிவில்லாமல் மூடலாக இருக்கிறது *كَوْكَبًا* என்று கூறியதும் தெளிவில்லாமல் மூடலாக இருந்ததை தெளிவுபடுத்தி விட்டது. *رَأَيْتُ-فعل ماضٍ معروف ضمير انا* *رَأَيْتُ* இதுபோன்றே இதுபோன்றதைக் கூறிக் கொள்ளவேண்டும்.

11 லிருந்து 99 வரையிலான இலக்கங்களை இணைக்கும்முறை: 1 ஐயும் 2 ஐயும் 10 லிருந்து 90 வரையிலான இலக்கங்களுடன் இணைக்கும்போது 1 ஐயும் 2 ஐயும் மற்றும் அவற்றுடன் இணைக்கப்படும் இலக்கங்களையும் அவற்றுக்குப் பின்னாலுள்ள *اسم* - ஆக *مذكر* இருந்தால் *مذكر* ஆகவும் *مؤنث* ஆக இருந்தால் *مؤنث* ஆகவும் ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டும். உம் *أَرَبِّي أَحَدَ عَشَرَ دِيًّا* - நான் 11 சேவல்களை வளர்க்கிறேன், *رَبِّي* ஆக *مذكر* என்பது *دِيًّا* - நான் 12 சேவல்களை வளர்க்கிறேன், இதில் *دِيًّا* என்பது *مذكر* ஆக இருப்பதால் 11 ஐயும் 12 ஐயும் *مذكر* ஆக ஆக்கப்பட்டுள்ளது. 1 ம் 2 ம் அல்லாத 3 லிருந்து 9 வரையிலுள்ளதை 10 லிருந்து 90 வரையிலான இலக்கங்களுடன் இணைக்கும்போது *مذكر* - *اسم* ஆக 3 லிருந்து 9 வரையிலுள்ளதை அவற்றுக்குப் பின்னாலுள்ள *اسم* - *اسم* - இருந்தால் முதல் பகுதிய *مؤنث* ஆகவும் இரண்டாவது பகுதியை *مذكر* ஆகவும், *اسم* -

مؤنث ஆக இருந்தால் முதல் பகுதியை مذكر ஆகவும் இரண்டாவது பகுதியை مؤنث ஆகவும் ஆக்கிக் கொள்ளவேண்டும். உம்

-என்னிடம் 13 காளை மாடுகள் இருக்கின்றன, عِنْدِي ثَلَاثَةٌ عَشْرَ ثَوْرًا

عِنْدِي - ظَرْفٌ حَبْرٌ مُقَدَّمٌ, ثَلَاثَةٌ عَشْرَ - مُرَكَّبٌ مُمَيَّرٌ, ثَوْرًا - تَمْيِيزٌ

عِنْدِي ثَلَاثٌ عَشْرَةٌ بَقَرَةٌ -என்னிடம் 13 பசுமாடுகள் இருக்கின்றன

99 வரை இப்படி கூறிக் கொள்ளவேண்டும்.

إضافةً செய்யப் உடன் تَمْيِيزٌ உடன்பிள்ளை அதற்குப் பின்னாலுள்ள ஆகிய மூன்றும், ألف, مائة, عشرة - என்னிடம் பத்து ரூபாய் இருக்கிறது, عِنْدِي مِائَةٌ أَقْلَامٍ - என்னிடம் நூறு பேனா இருக்கிறது.

عِنْدِي أَلْفٌ حِصَانٍ - என்னிடம் ஆயிரம் குதிரைகள் இருக்கிறது. تسعون, ثمانون, سبعون, ستون, خمسون, اربعون, ثلاثون, عشرون

عِنْدِي عَشْرُونَ سَيَّارَةً - உம் செய்யப்பட்டிருக்கும், نصب > تَمْيِيزٌ ஆகிய இலக்கங்களில்

என்னிடம் இருபது கார்கள் உள்ளன, இது போன்றே 20 லிருந்து 90 வரையும் ஆக்கிக் கொள்ளவேண்டும்.

أَرْبَعَةٌ (மூன்று), ثَلَاثَةٌ (இரண்டு), اِثْنَانِ (ஒன்று), وَاحِدٌ (அரபியில்) عَشْرَةٌ (நான்கு),

تِسْعَةٌ (ஒன்பது), ثَمَانِيَةٌ (எட்டு), سَبْعَةٌ (ஏழு), سِتَّةٌ (ஆறு), خَمْسَةٌ (ஐந்து), مِائَةٌ (நூறு),

أَلْفٌ (ஆயிரம்) ஆகிய பணிரண்டு இலக்கங்கள் மட்டுமே!

இவ்விலக்கங்களை வரிசைப்படுத்தும் போது ஆயிரம், நூறு, ஒன்று, பத்து என்ற முறையில் வரிசைப்படுத்தப்படும்.

عِنْدِي عَشْرَةٌ أَلْفٍ وَخَمْسٌ مِائَةٌ وَخَمْسُونَ - என்னிடம் பத்தாயிரத்து ஐநூற்று, ஐம்பத்து ஐந்து ரூபாய் இருக்கிறது.

عِنْدِي عَشْرَةٌ أَلْفٍ وَخَمْسٌ مِائَةٌ وَخَمْسُونَ - என்னிடம் பத்தாயிரத்து ஐநூற்று, ஐம்பத்து ஐந்து ரூபாய் இருக்கிறது.

عِنْدِي عَشْرَةٌ أَلْفٍ وَخَمْسٌ مِائَةٌ وَخَمْسُونَ - என்னிடம் பத்தாயிரத்து ஐநூற்று, ஐம்பத்து ஐந்து ரூபாய் இருக்கிறது.

عِنْدِي عَشْرَةٌ أَلْفٍ وَخَمْسٌ مِائَةٌ وَخَمْسُونَ - என்னிடம் பத்தாயிரத்து ஐநூற்று, ஐம்பத்து ஐந்து ரூபாய் இருக்கிறது.

عِنْدِي عَشْرَةٌ أَلْفٍ وَخَمْسٌ مِائَةٌ وَخَمْسُونَ - என்னிடம் பத்தாயிரத்து ஐநூற்று, ஐம்பத்து ஐந்து ரூபாய் இருக்கிறது.

عِنْدِي عَشْرَةٌ أَلْفٍ وَخَمْسٌ مِائَةٌ وَخَمْسُونَ - என்னிடம் பத்தாயிரத்து ஐநூற்று, ஐம்பத்து ஐந்து ரூபாய் இருக்கிறது.

عِنْدِي عَشْرَةٌ أَلْفٍ وَخَمْسٌ مِائَةٌ وَخَمْسُونَ - என்னிடம் பத்தாயிரத்து ஐநூற்று, ஐம்பத்து ஐந்து ரூபாய் இருக்கிறது.

عِنْدِي عَشْرَةٌ أَلْفٍ وَخَمْسٌ مِائَةٌ وَخَمْسُونَ - என்னிடம் பத்தாயிரத்து ஐநூற்று, ஐம்பத்து ஐந்து ரூபாய் இருக்கிறது.

عِنْدِي عَشْرَةٌ أَلْفٍ وَخَمْسٌ مِائَةٌ وَخَمْسُونَ - என்னிடம் பத்தாயிரத்து ஐநூற்று, ஐம்பத்து ஐந்து ரூபாய் இருக்கிறது.

عِنْدِي عَشْرَةٌ أَلْفٍ وَخَمْسٌ مِائَةٌ وَخَمْسُونَ - என்னிடம் பத்தாயிரத்து ஐநூற்று, ஐம்பத்து ஐந்து ரூபாய் இருக்கிறது.

كَمْ- استفهام مَفْعُولٌ مُقَدَّمٌ، رَجُلًا - تَمْيِيزٌ، رُزْتُ-فعل ماضٍ معروف ضمير انا
 فاعل، كَمْ- خبرية مَفْعُولٌ مُقَدَّمٌ، عُمْرَةً - تَمْيِيزٌ، اِعْتَمَرْتُ-فعل ماضٍ معروف ضمير
 انا فاعل
 போன்றுதான். كَمْ م كَائِي

1. ஒரு اسمக்கு نصب செய்யக்கூடிய ملعا கள் எத்தனை?
2. அரபியில் மூல இலக்கங்கள் எத்தனை? அவைகளை வரிசைப்படுத்தும் போது எவ்வாறு பயன்படுத்தப்படும்?
3. இலக்கங்களை تَمْيِيزٌ உடன் பயன்படுத்தப்படும் போது இலக்கங்களை எவ்வாறு கொண்டு வரவேண்டும்? உதாரணங்களுடன் எழுதுக!
4. كَمْ، كَائِي، كَذَا இம் மூன்றையும் என்னென்ன பொருள்களில் பயன்படுத்தப்படும்? உதாரணங்களை تُرَكِّبُ உடன் எழுதுக!

16 اسماء الأفعال :பி.லுக்கள் இஸ்மு

رُؤَيْدٌ	بَلَاءٌ	دُونَكَ	عَلَيْكَ	هَيْهَلٌ	هَا	هَيْهَاتَ	سَتَّانَ	سَرْعَانَ
----------	---------	---------	----------	----------	-----	-----------	----------	-----------

ஆகிய இந்த ஒன்பது வார்த்தைகளுக்கு اسماء الأفعال (இஸ்மு :பி.லுக்கள்) என்று அதாவது :பி.லுகளோ என்று கருதப்படும் இஸ்முகள் என்று கூறப்படும். இப்படி கூறப்படுவதற்குக் காரணம் இவைகளின் பொருள் فعل உடைய பொருளாகவும் பயன்படுத்தும் முறை اسم ஆகவும் இருக்கிறது. இவற்றில் முதலில் உள்ள ஆறுக்கு امر حاضر ன் பொருள் ஆகும். سَرْعَانَ, سَتَّانَ, هَيْهَاتَ, هَيْهَلٌ, عَلَيْكَ, دُونَكَ, بَلَاءٌ, رُؤَيْدٌ பொருள் ஆகும். உம் -பயணத்தைத் தாமதப்படுத்து. தீமையை விட்டு விடு

دُونَكَ حَقًّا -உனது உரிமையை எடுத்துக்கொள்.

عَلَيْكَ صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ -ஐமாத் தொழுகையைப் பற்றிப் பிடித்துக் கொள்

هَيْهَلٌ -பள்ளிக்கு வா

هَا الْقَلَمُ -பேனாவை எடு

هَيْهَاتَ الْمَكَانُ -இடம் தூரமாகிவிட்டது

سَتَّانَ الصِّدِّيقَانِ -இரு நண்பர்கள் பிரிந்துவிட்டனர்

سَرْعَانَ خَالِدٌ -காலித் வேகமாகச் சென்றுவிட்டான்

رُؤَيْدٌ - اسم فعل، حَقٌّ - مفعول مضاف، كَ - مضاف اليه، هَيْهَاتَ - اسم فعل، الْمَكَانُ - فاعل،

இப்படியே மீதமுள்ளவற்றுக்கும் கூறிக் கொள்ளவேண்டும்.

1. اسم فعل كள் எத்தனை? அவற்றுக்கு இப்பெயர் கூறப்படக் காரணமென்ன?
2. اسم فعل களின் பொருள்களை தர்கீபூடன் எழுது!

17

أَصْنَافُ إِعْرَابِ الْأَسْمَاءِ

இஸ்முகளுக்கு இ:ராப் செய்வதின் வகைகள்

اسم என்ற பாடத்தில் إعراب - اصلي, فرعي என இரு வகைப்படும் என்றும் اصلي ஆன إعراب என்பது رفعக் கொண்டு كسرةக் கொண்டு نصبக் கொண்டு جزم் செய்யப்படுவது என்றும் இதற்கு மாற்றமானவை فرعي என்றும் கூறியுள்ளோம். اسم الصَّحِيحِ ஆன إعراب - மூன்று اسم களுக்கு சொந்தமாகும். அதில் ஒன்று علة (ஆரோக்கியமான இஸ்ம்), என்பது ஒரு இஸ்மின் கடைசியில் علة (சீக்கு)உடைய جَاءَ خَالِدٌ و ஆகிய மூன்றில் ஒரு எழுத்து இல்லாததாகும். உம் خَالِدٌ காலித் வந்தான், رَأَيْتُ خَالِدًا - காலிதைப் பார்த்தேன், مَرَرْتُ بِخَالِدٍ - காலிதைக் கடந்து சென்றேன். 2 வது كَالِاسْمِ (ஆரோக்கியமான இஸ்ம் போன்றது) اسم الصَّحِيحِ என்பது ஒரு இஸ்மின் கடைசியில் علة உடைய எழுத்துக்களான ي و ஆகிய மூன்றில் ஒன்று இருந்து அவற்றுக்கு முந்திய எழுத்துக்கு சுகன் உள்ளவையாகும். اخذتُ مِنَ الدَّلْوِ - வாளியை எடுத்தேன், - هذا دَلْوٌ - இது வாளி, مررتُ مَرَرْتُ رَأَيْتُ ظَبِيًّا - மானைப் பார்த்தேன், هذا ظَبِيٌّ - இது மானைக் கடந்தேன், أَخَذْتُ رِدَاءً - இவன் உதவியாளன், أَخَذْتُ مِنَ الرِّدَاءِ - உதவியாளனைக் கடந்தேன். 3 வது جمع المكسر (உடைக்கப்பட்டபன்மை) ஆகும். جمع التَّكْسِيرِ (உடைக்கப்பட்டபன்மை) ஆகும். ஒரு இஸ்மை பன்மையாக்கும்போது ஒருமையின் அமைப்பு உடைந்து போகக்கூடியதாகும். உம்:-

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ

أَقِيْمُوا وَجُوهَكُمْ

سِيْمَاهُمْ فِي وَجُوهِهِمْ

إعراب فرعي செய்யப்படும் இஸ்முகள் எட்டு.

1. جمع المؤنث جَمْعُ الْمُؤنَّثِ - إعراب فرعي; جمع المكسر جَمْعُ الْمُؤنَّثِ السَّالِمِ (ஆரோக்கியமான பெண்பால் பன்மை) க்குரியதாகும், السَّالِمِ

என்பது ஒருமையைப் பன்மையாக்கும்போது அதன் இறுதியில் **ت** அதிகமாக்கப்பட்டதாகும். உம்

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ -முஃமினான ஆண்களும் முஃமினான

பெண்களும் அவர்களில் சிலர் சிலருக்கு நேசர்கள் ஆவார்.

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنَاتِ -முஃமினான பெண்களுக்கு அல்லாஹ் வாக்களித்துள்ளான்,

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ -முஃமினான பெண்களிடம் கூறுங்கள்,

2. جمع المذكر السالم இது **ج** ஆகும். **ي** க் கொண்டு **م** க் கொண்டு **و** க்குரியதாக்கும். இந்த பன்மை ஒரு வார்த்தையை பன்மையாக்கும்போது ஒருமையின் அமைப்புமாறாமல் ஆரோக்கியமாக இருப்பதாகும். உம்-

أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ -இவர்களே உண்மையாளர்கள்.

-உண்மையாளர்களுக்கு அவர்களின் உண்மை பயன் **يَوْمَ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ** அளிக்கும் நாளில்,

كُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ -நீங்கள் உண்மையாளர்களுடன் இருங்கள்.

إِنَّمَا الْعَالَمُونَ (உலகங்கள்), الْعَالِيُونَ (சுவர்க்கத்தின் பெயர்), أَرْضُونَ (பூமிகள்),

أُولُو (இருபது) விலிருந்து **تسعون** (தொண் ணூறு) வரை உள்ளவை.

أهلون (உறவினர்கள்), **بَنُونَ** (ஆண்மக்கள்) போன்றவைகள் இந்த ஜம்வுடன் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஏனெனில் இவை இந்த ஜம்வு எடுப்பதற் கென்று நஹ்வுடைய அரிஞர்கள் வைத்திருக்கும் சிலநிபந்தனைக்கு மாற்றமாக உள்ளது.

3. **ا** ஐக் கொண்டு **ع** ம் **ي** வைக் கொண்டு **نصب** ம் **ج** ம் ஆகும். இது **مُتَّى** (இருமைக்குரியதாக்கும் **مُتَّى** என்பது **عطف** (இணைப்பு) இல்லாமலும் ஒரே வார்த்தையை திரும்பக் கொண்டு வராமலும் இரண்டு என்று பொருள் தரக்கூடியதாகும். உம்

قال رَجُلَانِ -இரு மனிதர்கள் கூறினார்கள்,

وَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ -அவர் இரு மனிதர்களைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

مررتُ بِرَجُلَيْنِ -இரு மனிதர்களைக் கடந்து சென்றேன்.

ஐயும் **اثنان**, **اثنان** வும் மற்றும் **كَلًا** வும் **كَلًا** வும் செய்யப்பட்ட **إضافة** உடன் **ضمير** இருமையுடன் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. உம்

كِلَاهُمَا قال رَجُلَانِ -இரு மனிதர்கள்தாம் கூறினார்கள்.

— وَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ كِلَاهُمَا -அதில் அவர் இரு மனிதர்களைத்தான் பெற்றுக் கொண்டார்

كِلاهُمَا مررتُ بِرَجُلَيْنِ -இரு மனிதர்களைத்தான் நான் கடந்துசென்றேன்.

كَلَّا، كَلْتًا، اِثْنَان، اِثْنَا. க்கும். اِثْنَانِ اِثْنَانِ பொருள்தான் வுடைய كَلَّا، كَلْتًا நான்குக்கும் تَأْكِيْدُ (உறுதிப்படுத்தக்கூடியது) என்று கூறவேண்டும்.

குறிப்பு: جمع வுடைய ن க்கு حَتْفٌ ம் இருமையுடைய ن க்கு كَسْرٌ ம் செய்யப்படும், அவ்விரண்டும் اِضْفَاءً செய்யும் போது விழுந்துவிடும்.

4. كَسْرَةٌ مِ نَصَبٍ مَّ كَكَوْءِ مَّ رَفَعٍ مَّ كَكَوْءِ مَّ رَفَعٍ ஐ ஏற்படுத்துவதுகொண்டு ஐ ஏற்படுத்துவதுகொண்டு جَرٌّ ம் செய்யப்படும், இது اِسْمُ الْمُنْقُوصِ க்குரியதாகும். اِسْمُ الْمُنْقُوصِ என்பது ஒரு اِسْمٌ ன் கடைசியில் ي இருந்து அதற்கு முந்தியுள்ள எழுத்து كَسْرٌ உள்ள اِسْمٌ ஆகும். உம்

-நீதிபதி தீர்ப்பு வழங்கினார். حَكَمَ الْقَاضِي

-நீதிபதியைப் பார்த்தேன். رَأَيْتُ الْقَاضِي

-நீதிபதியின் தீர்ப்பைப் பொருந்திக்கொண்டேன். رَضِيْتُ حُكْمَ الْقَاضِي

5. كَسْرَةٌ مِ نَصَبٍ مَّ كَكَوْءِ مَّ رَفَعٍ ஐ ஏற்படுத்துவது கொண்டு كَسْرَةٌ مِ نَصَبٍ ஐ ஏற்படுத்துவது கொண்டு جَرٌّ ம் செய்யப்படும், இது اِسْمُ الْمَقْصُورِ க்குரியதாகும். اِسْمُ الْمَقْصُورِ என்பது ஒரு اِسْمٌ ன் கடைசியில் ا இருந்து அதற்கு முந்தியுள்ள எழுத்து حَتْفٌ உள்ள اِسْمٌ ஆகும். உம்

-மூஸா(அலை) கூறியதை நினைத்துப்பாருங்கள். اِذْ قَالَ مُوسَى

-மூஸா(அலை)க்கு நாம் வேதத்தைக் கொடுத்தோம். وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ

-மூஸா(அலை)க்கு நாம் வஹீ அறிவித்தோம். وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى

6. اِسْمٌ مِ جَرٍّ ம் வைக்கொண்டு اِسْمٌ ம் வைக்கொண்டு رَفَعٌ ம் ஐ ஐக் கொண்டு اِسْمٌ ம் ஐ ஐக் கொண்டு جَرٌّ ம் ஆகும். இது هُوَ، هُوَ، هُنَّ، هُنَّ، هُوَ، هُوَ، هُوَ، هُوَ, என்ற ஆறு اِسْمٌ களுக்குரியதாகும். هَمْ என்பது ஒருவரின் பெண்ணின் உறவினர்களுக்குச் சொல்லப்படும். هُنَّ மறைவிடத்திற்கும், வெறுக்கத்தக்கவற்றுக்கும் கூறப்படும். இந்த 6 اِسْمٌ களுக்கு இப்போது கூறப்பட்டிருக்கும் இந்த اِعْرَابٌ செய்வதற்கு اِسْمٌ உடைய ي அல்லாத்தின் பால் اِضْفَاءً செய்யப்பட்டிருப்பதும் ஆக்கப்படாமலும் இருப்பது நிபந்தனையாகும். உம்

-இவர்பூசு:புடைய தந்தை. هَذَا أَبُو يُوْسُفَ

யா அபாநா:தந்தையே. يَا أَبَانَا

-உங்கள் தந்தையிடம் திரும்பிச் செல்லுங்கள். اِرْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ

7. **ضمة** ஐக் கொண்டு **رفع** ம், **فتحة** ஐக் கொண்டு **نصب** ம் **جر** ம் ஆகும். இது **عَدْلٌ**, **وَصْفٌ**, **تَأْنِيثٌ**, **مَعْرِفَةٌ**, **غَيْرُالْمُنْصَرَفِ** க்குரியதாகும். **غَيْرُالْمُنْصَرَفِ** என்பது, **ألف** و **نون** **الزَّائِدَتَانِ**, **وَزُنُّ** **الْفِعْلِ** காரணங்களில் இரண்டோ அல்லது இரண்டு காரணங்களின் பவருள்ள ஒரு காரணமுள்ளதாகும். **غَيْرُالْمُنْصَرَفِ** ஆகும்.

இரண்டு காரணங்களின் பவருள்ள ஒரு காரணமுள்ளவை சுருக்கிச் சொல்லப்படும் | உள்ள **حُبْلَى** (கர்ப்பஸ்திரி), நீட்டிச் சொல்லப்படும் | உள்ள, **حَمْرَاءُ** (அதிகம் சிவப்பானவள்) போன்ற பெண்பாலும், **مُنْتَمَى الْجَمْعِ** மும் ஆகும், **مُنْتَمَى الْجَمْعِ** என்பது **جمع** உடைய | க்குப் பின்னால் இரண்டு அல்லது மூன்று எழுத்துக்கள் உள்ள இஸ்ம் ஆகும். உம் **مَسَاجِدُ** (பள்ளிகள்), **مَصَابِيحُ** (விளக்குகள்) என்பதுபோல. இந்த **جمع** ஆக இருப்பதற்கு நிறுத்தத்திற்கு ரிய **ة** வை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருப்பது நிபந்தனையாகும், அப்படி ஏற்றுக் கொண்டால் அது இந்த **جمع** ஆக ஆகாது செடியின் பெயரான **فَرَازِنَةٌ**, **صَيَاقِلَةٌ** என்பதுபோல இவ்விரண்டிலும் **جمع** உடைய | க்குப் பின்னால் இரண்டு எழுத்துக்கள் இருந்தும் **ة** இருப்பதால் இது **مُنْتَمَى الْجَمْعِ** ஆகாது.

عَدْلٌ (நிலைமாரியது) என்பது ஒரு வார்த்தை அதன் அசல் அமைப்பிலிருந்து மாறிவிட்டதாகும், **عَامِرٌ** என்பது **عُمَرُ** என்றும், **زَفِيرٌ** என்பது **زَفْرٌ** என்றும் **ثَلَاثٌ** என்பது **ثَلَاثٌ**, **مَثَلَةٌ** என்றும் மாறியிருப்பதுபோல. **وصف** இது அசலிலேயே **وصف** ஆக இருக்கவேண்டும், **أَسْوَدٌ** (கருப்புப் பாம்பு), **أَرْقَمٌ** (சாம்பல் நிறப் பாம்பு) என்ற இவ்விரண்டும் அசலிலேயே **وصف** ஆக இருக்கிறது. இவ்வாறு இல்லாமல் இருந்தால் **غَيْرُالْمُنْصَرَفِ** காரணமாக இது ஆகாது. **مَرَزْتُ** **بِنِسْوَةٍ** **أَرْبَعٍ** - நான் நான்கு பெண்களைக் கடந்துசென்றேன் என்ற இந்த உதாரணத்தில் **وزن** - **أَرْبَعٍ** என்பது **وصف** ஆகவும் **وَزُنُّ** **الْفِعْلِ** (பி:லுடைய அமைப்பு) ஆகவும் இருந்தும் இது **غَيْرُالْمُنْصَرَفِ** அல்ல ஏனெனில் அல்ல, **فُنْصَرَفٌ** தான், ஏனெனில் **أَرْبَعٍ** என்பது அஸலில் **وصف** அல்ல, **نِسْوَةٍ** என்ற **وصف** வந்ததால்தான் **أَرْبَعٍ** **موصوف** ஆக இருக்கிறது.

عَلَمٌ > **مَعْرِفَةٌ** (அதாவது இருக்கும், அதாவது இருக்கும், இருக்கும்) **عَلَمٌ** இது **مَعْرِفَةٌ**: இது **عَلَمٌ** (இடுகுறிப்பெயர்) ஆக மட்டுமே இருக்கும், அதாவது இருக்கும், மட்டுமே பயன்படுத்தப்படும், **عَجْمَةٌ** (அறப் அல்லாதது): இது **عَلَمٌ** ஆகவும் மூன்றெழுத்துக்களை விட அதிகமாக இருக்க வேண்டும், மூன்றெழுத்துக்கள் இருந்தால் நாடு எழுத்து சுகூன் இல்லாமல் இருக்கவேண்டும், **إِبْرَاهِيمُ** என்பதைப்போல,

تَأْنِيْتُ مُمْنٌ نِهْمُؤُتُتُ இரூந்துநடு எழுத்து சகூனிர்ந்தால் அது مُنْصَرَفٌ ஆகிவிடும். تَأْنِيْتُ (பெண்பால்) عِلْمٌ ஆக மட்டுமே இருக்கவேண்டும். இந்த تَأْنِيْتُ, طَلْحَةٌ போன்று வார்த்தையில் تَأْنِيْتُ ஆக இருந்தாலும் சரி, அல்லது زَيْنٌ போன்று வார்த்தையில் تَأْنِيْتُ ஆக இருந்தாலும் சரி, அல்லது طَامَةٌ போன்று வார்த்தையிலும் அர்த்தத்திலும் تَأْنِيْتُ ஆக இருந்தாலும் சரி, அஸலில் பெண்பாலாக இருப்பது மும்நெழுத்துடையதாகவும் அரபியாகவும் இருந்தால் அதை مُنْصَرَفٌ ஆகவும் மும்நெழுத்துடையதாகவும் இருந்தால் அதை مُنْصَرَفٌ ஆகவும் ஆக்கிக் கொள்ளலாம். هُنْدٌ என்பதுபோல.

تَرْكِيْبٌ : இது مُضَافٌ مُضَافٌ إِلَيْهِ என்ற இணைப்பும் إِسْنَادٌ என்ற அதாவது பெயற்சொல் வாக்கியம், வினைச்சொல் வாக்கியம் என்ற இணைப்பும் அல்லாத இணைப்பாகும். இது عِلْمٌ ஆகவும் இருக்க வேண்டும். بَعْلَبَكٌ (ஒரு விக்கி ரகத்தின் பெயர்) என்பதுபோல. إِضَافَةٌ உடனுள்ள عبد الله என்பது مُنْصَرَفٌ ஆகும். إِسْنَادٌ உடனுள்ள قَرْنَاَهَا (அவளுடைய இரு சடைமுடிகள் இலங்கிவிட்டது-ஒரு பெண்ணுக்குப் பெயர்) என்பது مَبْنِيٌّ ஆகும். الْاَلْفُ وَالنُّونُ الرَّأْسِيَّتَانِ : இது , عُمْمَاَنٌ , إِسْمَانٌ போன்று عِلْمٌ ஆகவே இருக்கவேண்டும். اِمْلَانٌ என்ற அமைப்பில் இருந்தால் அதனுடைய பெண்பால் فَعْلَى என்ற அமைப்பில் இருக்கவேண்டும். سَكْرَانٌ (போதம்மாறியவன்), இதன் பெண் பால் سَكْرَى (போதம்மாறியவள்) இதன் பெண்பால் فَعْلَانَةٌ என்ற அமைப்பில் இருக்கக்கூடாது. அப்படி இருந்தால் இது مُنْصَرَفٌ ஆகிவிடும். نَدْمَانٌ (குடித்தோழன்) என்ற صِفَةٌ (குடித்தோழி) என்ற பெண்பால் இருப்பதுபோல. وَزُنُّ الْفِعْلِ : இது كَقُرِيْبِ அமைப்பாக இருக்கவேண்டும். இதுவரை கூறப்பட்ட காரணங்களில் இரண்டு அல்லது இரண்டு காரணங்களின் சக்தியுள்ள ஒரு காரணமோ இருந்தால் அது مُنْصَرَفٌ ஆகும். இப்படி இருந்தால் இதற்குச் சட்டம் نَوِيْنٌ வரக்கூடாது. هَذَا أَحْمَدٌ -இவன் அஹ்மது. رَأَيْتُ أَحْمَدَ -நான் அஹ்மதைப் பார்த்தேன். اِسْتَرَيْتُ مِنْ أَحْمَدَ -அஹ்மதிடம் இருந்து வாங்கினேன் என்பதுபோல. ஆனால் مُنْصَرَفٌ - مَضَافٌ ஆகவோ அல்லது اِلْ உடனோ இருந்தால் இந்த சட்டம் உடைந்துவிடும். அதாவது كَسْرَةٌ க்கு جَرٌّ வந்துவிடும். உம் لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِي اَحْسَنِ تَقْوِيْمٍ -நிச்சயமாக மனிதனை மிக அழகிய அமைப்பில் படைத்தோம். اَنْتُمْ -நீங்கள் பள்ளியில் தங்கியிருக்கிறீர்கள்.

8. يفعّلون يفعّلون تفعّلون تفعّلون (ஐந்து அமைப்புகள்) அதாவது ن تفعّلون و أنت تفعّلين என்ற இந்த ஐந்திற்கும் ن ஐக் கொண்டு رفع ம், ن ஐப் போக்குவது கொண்டு جزم ம் ஆகும். ما نصب

نحوهما يفعّلون هم يفعّلون انتما تفعّلان وانتم تفعّلون وَأَنْتِ تفعّلين وهما لم يفعّلا وهم لم يفعّلوا وانتما لم تفعّلا وانتم لم تفعّلوا وانتي لم تفعّلي وهما لن يفعّلا وهم لن يفعّلوا وانتما لن تفعّلا وانتم لن تفعّلوا وانتي لن تفعّلي.

ஆகிய இந்த ஐந்துக்கும் ن تفعّلون و أنت تفعّلين என்ற இந்த ஐக்கொண்டு رفع ம், ஆகிய இந்த ஐந்துக்கும் ن تفعّلون و أنت تفعّلين என்ற இந்த ஐக்கொண்டு جزم ம், ஆகிய இந்த ஐந்துக்கும் ن تفعّلون و أنت تفعّلين என்ற இந்த ஐக்கொண்டு نصب ம் ஆகும்.

1. إعراب كقوله تعالى: «وَأَنْتِ لَم تَفْعَلِي»

2. إعراب كقوله تعالى: «وَأَنْتِ لَم تَفْعَلِي»

3. إعراب كقوله تعالى: «وَأَنْتِ لَم تَفْعَلِي»

18 التّوابعُ பின்பற்றக்கூடியவை

இதுவரை عامل களின் காரணத்தால் மாறிய اسم கள் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி عامل இல்லாமல் முந்தியுள்ள اسم ன் إعراب ஐப் பின்பற்றக்கூடியவை பற்றி பார்ப்போம். إعراب ஐப் பின்பற்றக்கூடியதற்கு تابع என்றும் எதனுடைய إعراب ஐப் பின்பற்றியதோ அதற்கு متبوع என்றும் கூறப்படும்.

صفة	تأكيد	بدل	عطف البيان	عطف بالحروف
-----	-------	-----	------------	-------------

இவை ஐந்து பங்காக்கும். صفة என்பது அதற்கு முன்னாலுள்ள موصوف ன் கருத்தை அல்லது موصوف க்கு சம்பந்தப்பட்டதின் கருத்தை விளக்கிக் காட்டக்கூடியதாகும். உம் முஹம்மத் محمد الصادف الأمين - உண்மையாளரும் நம்பிக்கையாளருமான முஹம்மத் (ஸல்) கூறினார்கள், (صلى الله عليه وسلم). --قَالَتْ فَاطِمَةُ أَبُوهُا مُحَمَّدٌ (ஸல்) கூறினார்கள். அவர்களின் தந்தை முஹம்மத் (ஸல்) ஆவார்களே அந்த :.பாத்திமா கூறினார்கள். இவ்விரு உதாரணங்களில் முதல் உதாரணத்தில் الأمين என்ற இரு صفة

تابِعٌ என்பது பொருள் என்னவோ அதுதான் تابعٌ என்பது பொருளாகும். இதில் مَتَّبِعٌ க்கு مَنْ مَبْدَلٌ என்று கூறிக் கொள்ளவேண்டும். உம் أَخِي -எனது சகோதரர் ஹாரூன் என்னை விட மிகத் தெளிவாகப் பேசுபவர். இதில் هَارُونَ என்பது أَخِي என்பதற்கு بدل ஆகும்.

تابعٌ என்பது بدل البعض من الكل, உம்

-ரொட்டி சாப்பிட்டேன் அதாவது அதில் பகுதி சாப்பிட்டேன், أَكَلْتُ الرَّغِيفَ نِصْفَهُ

بَدَلٌ الإِشْتِمَالِ என்பது تابعٌ க்கும் متَّبِعٌ க்கும் முழுமை, கொஞ்சம் என்றில்லாமல் ஏதேனும் ஒரு சம்பந்தம் இருக்கும். உம் -ஸைத் என்னை ஆச்சரியப்படுத்தினான் அதாவது அவனுடைய அழகு ஆச்சரியப்படுத்தியது.

عطف البيان என்பது ஒருவருக்கு அல்லது ஒரு பொருளுக்கு இரு பெயர்கள் இருக்கும், அவ்விரண்டில் ஒன்று ஒன்றை விட பிரபல்யமானதாக இருக்கும், உம்

قال ابن الخطاب عمر (ரலி) கூறினார், -கத்தாபுடைய மகன் உமர்

تابعٌ க்கு عطف بالحروف என்பது متَّبِعٌ வுக்கு உரிய அனைத்து சட்டத்தையும்

கொடுக்கப்படும். متَّبِعٌ க்கு عطف عليه என்பதும் تابعٌ க்கு به

என்றும் معطوف என்றும் கூறப்படும். உம் -அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதரும் மிக்க

அறிந்தவர்கள், الله என்ற معطوف க்கு என்ன சட்டமோ அதுவே رسولهُ என்ற

به معطوف க்கும். رفع متصل مرفوع ஆன ضميرன் மீது عطف செய்வதாக இருந்தால் அதை

يا أَدْمُ اسْكُنْ أَنْتَ உம் -கொண்டு تأكيد செய்வது கட்டாயமாகும், உம்

منفصل -ஆதமே! நீரும் உமது மனைவியும் சுவர்க்கத்தில் குடியிருங்கள், رفع

ஆகிய معطوف, معطوف عليه செய்வது கட்டாயமென்பது

இரண்டுக்கு மிடையே ஏதாவது பிரிக்காமல் இருந்தால்தான், பிரிக்கப்பட்டிருந்தால்

கட்டாயமில்லை.

ஆகிய الواو, الفاء, ثم, حتى, او, إمَّا, ام, لا, بل, لكن கள் حرف உடைய عطف

இந்த 10 களாகும். இவற்றில் واو முந்தி பிந்தி என்றில்லாமல் இணைப்பதற்காகும், உம்

الموز -பாலும் பழமும் சாப்பிட்டேன், فاء தாமதமின்றி இணைப்பதற்காகும்,

உம் صَلَّيْتُ الْفَرْصَ فَالسَّنَّةُ -பர்ழைத்தொழுதேன் உடனே சுன்னத்தையும்

தொழுதேன், حتى சிறிய தாமதத்துடன் இணைப்பதற்காகும், உம்

صَلَّيْتُ الْعِشَاءَ ثُمَّ -இஷாவைத் தொழு தேன் பின்னர் வித்ரையும் தொழுதேன், حتى

முடிவைக் கட்டுவதற்காகும், உம் رَأْسًا -மீனை அதன் தலை வரை

நானும் அங்கு செல்வேன், متى வழம் استفهام க்கும் شرط க்கும் பயன்படுத்தப்படும், உம்
 اللَّهُ نَصْرُ اللَّهِ-அல்லாஹ்வின் உதவி எப்போது வரும், متى تَصُمْ أَصُمْ எப்போதாவது நீ
 நோன்பு நோற்றால் அப்போது நானும் நோன்பு நோற்பேன், كيف இது நிலை பற்றி
 கேட்பதற்கு வரும், كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ- நீங்கள் எப்படி அல்லாஹ்வை நம்ப
 மறுக்கிறீர்கள்? اَيَانَ இது காலம் பற்றி கேட்பதற்கு வரும், يَوْمَ الدِّينِ -
 "கூலி கொடுக்கும் நாள் எப்போது வரும்?" என்று அவர்கள் கேட்கின்றனர், لَدَى, لَدُنْ இவ்
 விரண்டும் இடம் என்ற பொருளுக்கு பயன்படுத்தப்படும், إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا- நிச்சமயமாக
 நம்மிடத்தில் விலங்குகள் இருக்கின்றன, قَطُّ இது எதிர்மறையை
 உறுதிப்படுத்துவதற்காகும், உம் مَا أَخْطَأْتُ قَطُّ-நான் எந்தத் தவறும் செய்யவில்லை,
 குறிப்பு: ظرف களை அல்லது ذ வை جملة வில் اضافه செய்தால் அவற்றை حتف மீது
 مَبْنِي ஆக ஆக்கப்படும். உம் هَذَا يَوْمٌ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ- இது உண்மை
 பேசுபவர்களுக்கு அவர்களுடைய உண்மை பலனளிக்கும் நாளாகும்.

أَيَّ, أَمَا, هَا இம்மூன்றும் تنبيه (உணர்த்துவது) உடைய حرف கள் என்று கூறப்படும்,
 முதல் இரண்டும் جملة வில் வரும், هَا, جملة விலும், جملة அல்லாததிலும் வரும். أَيَّ
 - தெரிந்து கொள்ளுங்கள்! நிச்சயமாக அவர்கள் தாம்
 قَوْمٌ مَفْسِدُونَ - தெரிந்து கொள்ளுங்கள்! அவனே மரிக்கச்
 செய்கிறான், இன் னும் உயிர்ப்பிக்கிறான், هَا أَنْتُمْ أَوْلَاءُ تُحِبُّونَهُمْ அறிந்து
 கொள்ளுங்கள் நீங்கள் அவர்களை நேசிக்கிறீர்கள்.

இது نعم ஆகும். حرف பதிலளிப்பதற்குரிய أَجَابُ இம்மூன்றும் نعم, بلى, اَيَّ
 கேள்வி اثبات (உடன் பாடு), ஆக இருந்தாலும் سَرِي (எதிர்மறை)ஆக இருந்தாலும் சரி
 - هَلْ شَارَكْتَ الْمَحَاضِرَةَ- உம், சொற்பொழிவில் கலந்து கொண்டாயா? نَعَمْ شَارَكْتُ الْمَحَاضِرَةَ-ஆம்,
 சொற்பொழிவில் கலந்து கொண்டேன், هَلْ مَا شَارَكْتَ الْمَحَاضِرَةَ- சொற்பொழிவில் கலந்து
 கொண்டாயா? نَعَمْ مَا شَارَكْتُ الْمَحَاضِرَةَ- ஆம் சொற்பொழிவில் நான் கலந்து
 கொள்ளவில்லை, نَعَمْ ஆக கேட்கப்படும் கேள்விவை மறுத்துப் பதில் கூறுவதற்கு
 பயன்படுத்தப்படும், உம் أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ- நான் உங்களுடைய இறைவன் அல்லவா? கேட்ட
 கேள்விக்கு شَهِدْنَا بَلَى- அப்படி ஒன்றும் இல்லை, நீ தான் எங்கள் இறைவன் என்று

நாங்கள் சாட்சி கூறுகிறோம். إِي இது نفي ஆக கேட்கப்படும் கேள்விக்கு إثبات ஆக பதில் கூறுவதற்கு பயன்படுத்தப்படும். அப்ப டிக் கூறும்போது قَسَمٌ (சத்தியம்)ஐச் சேர்த்துச் சொல்லப்படும், உம் حَقٌّ إِنَّهُ لَحَقٌّ .... -மேலும் "அது உண்மைதானா?" ஆம்! என் இறைவன் மீது சத்தியமாய் நிச்சயமாக அது உண்மையே என்று (நபியே! கூறுவீராக!).

ஆகிய இவ்விரண்டும் تفسير (விளக்கிச் சொல்வது)க்குரிய حرفுகள் ஆகும். உம் இவ்ஊரை (நபியே!) கேளும் அதாவது இந்த ஊர்வாசிகளைக் கேளும்! أَنْ - قول உடைய பொருள் கொண்ட فعلஐ விளக்கிக்கூறுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும். உம் يَا إِبْرَاهِيمُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ நாம் அவரை "இப்றாஹீமே!" என்றழைத்தோம்.

இன் நான்கும் تَحْضِيضٌ (உற்சாகப்படுத்துவது) க்குரிய حرفுகள் ஆகும். இவை வாக்கியத் தின் ஆரம்பத்தில் தான் வரும். அதுவும் جملة فعلية வாகத்தான் இருக்கும். جملة فعلية வாக இல்லாமல் இருந்தாலும் மறைந்திருக்கும். هَلَّا أَنْتَفَعْتُمْ بِحِلْدِهَا உம் இதன் தோலை நீங்கள் பயன்படுத்திருக்கக்கூடாதா?... فَلَوْلَا - ஒவ்வொரு வர்க்கத்தாரிலிருந்தும் ஒரு சிறிய கூட்டத்தார் சன்மார்க்கத்தைக் கற்றுக் கொள்வதற்கா வெறியேறி சென்றிருக்க வேண்டாமா?

இவ்விரண்டும் استفهام உடைய حرفுகள் ஆகும், جملةகளில் மட்டுமே வரும், ஆரம்பத்தில் தான் இவை இருக்கும். உம் مَعَ اللَّهِ - அல்லாஹ்வுடன் (வேறு) நாயன் இருக்கின்றானா? இல்லை!

أَدْعَوْتَ اللَّهَ - அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தித்தாயா?

هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَزُفُّكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مِّنَ السَّمَاءِ மிருந்து உங்களுக்கு உணவளிப்பவன், அல்லாஹ்வை அன்றி (வேறு) படைப்பாளன் இருக்கின்றானா? (நபியே!) நீர் கூறும்; "அறிந்தோரும், الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ, அறியாதோரும் சமமாவார்களா?

حرف உடைய (விளக்கிச் சொல்வது) உடைய حرفுகள் மூடலாகச் சொல்லப்படும் ஒன்றை تَفْصِيلٌ (விளக்கிச் சொல்வது) உடைய حرفுகள் ஆகும். இதற்குப் பின்னால் கட்டாயம் கொண்டு வரவேண்டும், உம்

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ - நம்பிக்கைக் கொண்ட வர்கள் நிச்சயமாக அது தங்கள் இறைவனிடமிருந்து வந்துள்ள உண்மையென்பதை அறிவார்கள்.

إِذْ كَذَّبْتُمْ بِمَا كُنْتُمْ يُعْذَرُونَ இது தவறானதை கண்டித்துச் சொல்வதற்குரியதாகும். இதற்கு دَعْوَى (மறுத்துச் சொல்வது) உடைய حرفுகள் என்று கூறப்படும்

- அப்படியல்ல: நீங்கள் அநாதையைக் கண்ணியப்படுத்துவது كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ .

இல்லை.

சில சமயம் இது உறுதிப்படுத்துவதற்காகவும் கூறப்படும் உம்

-நிச்சயமாக நீங்கள் அறிவீர்கள். بعون الله والحمد لله .
அல்லாஹ்வின் உதவியால் இந்த கிதாப் நிறைவுற்றது.

19 :: عَمَلُ الْفِعْلِ அமல் அமல்

قُرْأْنُ - نَزَلَ الْقُرْآنُ - செய்யும் உம் رفع செய்யும் உம் - لَزِمَ - فِعْلٌ
இறங்கியது. آخِرُ مَتَعَدٍّ - ஆக இருந்தால் فاعل க்கு மட்டும்
செய்யும். أَنْزَلَ اللهُ - அல்லாஹ் குர்ஆனை இறக்கினான். فِعْلٌ -
لِأَنَّ الْقُرْآنَ مَفْعُولٌ - அதற்கு فاعل இடத்தில் நிறுத்திவிடும்
கூறப்படும் உம் نَزَلَ الْقُرْآنُ - குர்ஆனை இறக்கப்பட்டது.

أَفْعَالُ الشُّكِّ وَالْيَقِينِ (உறுதி), உடைய :: பிஅலுகள்

عَلِمْتُ، رَأَيْتُ، وَجَدْتُ، خَلْتُ، ظَنَنْتُ، حَسِبْتُ، زَعَمْتُ -
இவைகளின் பொருள் உள்ளத்துடன் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதால் இவைகளுக்கு
உள்ளம்) உடைய فِعْلٌ கள் என்றும் கூறப்படும். ஏழில் முதல் மூன்று உறுதிக்கும், அதை
அடுத்துள்ள மூன்று சந்தேகத்திற்கும் பயன்படுத்தப்படும். ஏழாவதுள்ளது இரண்டுக்கும்
பயன்படுத்தப்படும் இதைக் கவனித்து பொருள் கொள்ள வேண்டும். இவை இரு اسم கள்
மீது நுழையும். நுழைந்து இரண்டு اسم களுக்கு ம் نصب ம் செய்யும். முந்தியது
இரண்டாவதைப்பற்றி சொல்லக் கூடியதாகவும் இருக்கும். உம்

-சைதை சிறந்தவன் என அறிந்தேன். عَلِمْتُ زَيْدًا فَاضِلًا.

-சைதை கண்ணியமானவன் என அறிந்தேன். رَأَيْتُ كَرِيمًا زَيْدًا.

-சைதை உதவி செய்பவன் என அறிந்தேன். وَجَدْتُ زَيْدًا نَاصِرًا.

-சைது வியாபாரி என்று கருதுகிறேன். خَلْتُ زَيْدًا تَاجِرًا.

-சைது எழுத்தாளன் என்று கருதுகிறேன். ظَنَنْتُ زَيْدًا كَاتِبًا.

-சைது அமைச்சர் என்று கருதுகிறேன். حَسِبْتُ زَيْدًا وَزَيْرًا.

-அல்லாஹ்வை மன்னிப்பவன் என அறிந்தேன். زَعَمْتُ اللهُ غَفُورًا.

-ஷைத்தானை நன்றி உள்ளவன் என்பதில் சந்தேகப்படுகிறேன். زَعَمْتُ الشَّيْطَانَ شَكُورًا.

இவை شُكِّ، يَقِينِ அல்லாத பொருளுக்கும் பயன்படுத்தப்படும் அப்போது ஒரு மட்டுமே
வரும்.

عَلِمْتُ- فعل ماضٍ معروف ضمير انا فاعل
زيداً: مَفْعُولٌ أَوَّلٌ - فَاضِلًا مَفْعُولٌ ثَانٍ

இவ்வாறே மற்ற எல்லா فعل களுக்கும் கூறிக் கொள்ள வேண்டும்.

20 كَانْ وَأَخَوَاتُهَا وَتَصَارُفُهَا

بات	ظل	أضحى	أمسى	أصبح	صار	كان
	ليس	مادام	ما انفك	ما فتئ	ما برح	ما زال

இந்த 13 فعل களுக்கும் ناقص (குறையுள்ளது) ஆன فعل கள் என்று கூறப்படும். இவை اسم
க் கு رفع ம் خبر க்கு نصب ம் செய்யும், உ ம் كَانِ اللَّهُ غَفُورًا - அல்லாஹ் மன்னிப்பாளனாக
ஆகி விட்டான், أَصْبَحَ الْكَافِرُ -களி மண் செங்கல்லாக மாறிவிட்டது, كَالِيتِ
مُسْلِمًا -இந்த காஃபிர் காலையில் முஸ்லிமாக மாறிவிட்டான், كَالِيتِ
முற் பகலில் தொழுபவனாக மாறிவிட்டான், كَالِيتِ خَالِدٌ عَامِلًا -காலித் இரவில் வேலை
செய்பவனாக மாறி விட்டான், كَالِيتِ خَالِدٌ لَاعِبًا -காலித் இரவில் வேலை செய்பவனாக
மாறிவிட்டான்,

كَالِيتِ خَالِدٌ عَمَلٌ செய்வதற்கு இவற்
றுக்கு முன்னால் نَفْيٌ வடைய حرف களில் ஒரு حرف இருப்பது நிபந்தனையாகும். இவை
நான்குக்கும் நிரந்தரமாக என்று பொருள் கொள்ளப்படும். உ ம் كَالِيتِ
முயற்சி செய்பவனாகவே இருக்கிறான், كَالِيتِ مَا بَرِحَ زَيْدٌ قَارِيًا - சைத் ஒதுபவனாகவே இருக்கி
றான், كَالِيتِ مَا فَتَى زَيْدٌ مُفَكِّرًا - சைத் சிந்தித்துக் கொண்டே இருக்கிறான்,

كَانَ- فعل ناقص، اللهُ- اسم كان، غَفُورًا- خبر كان

இதுபோன்றே இது அல்லாதவற்றுக்கும் கூறிக் கொள்ள வேண்டும்.

مَادَامَ இது காலவடைய செய்வதற்கு இதற்கு முன்னால் "காலமெல்லாம்" என்ற
பொருள் தரக்கூடிய ஒரு ما இருப்பது நிபந்தனையாகும். இதற்கு ظَرْفِيَّةٌ ஆன ما
என்று கூறப்படும். كَالِيتِ مَا دَامَ مُسْلِمًا - சைத் முஸ்லிமாக இருக்கும் கால
மெல்லாம் அவன் மீது தொழுகை கடமையாகும்.

تَجِبُ- فعل مضارع معروف، الصَّلَاةُ- فاعل، عَلَى زَيْدٍ جَارٌ مجرور، مَا- مَصْدَرِيَّةٌ ظَرْفِيَّةٌ،
دَامَ- فعل ناقص، زَيْدٌ- اسم مادام، مُسْلِمًا- خبر مادام

لَيْسَ இது ஆகப் பயன்படுத்தப்படும். இதனுடைய خبر ல் பெரும்பாலும் ப் உபரியாக
அதாவது பொருளில்லாமல் கொண்டு வரப்படும், உம் لَيْسَ زَيْدٌ بِطَيِّبٍ - சைத் மருத்துவர்

அல்ல, أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ அல்லாஹ் தீர்ப்புச் செய்வோரில் எல்லாம் மிக மேலாகத் தீர்ப்புச் செய்பவனில்லையா?

இந்த 13 فعل களுக்கும் نَأَقِصُ ஆன فعل கள் என்று கூறப்படுவதற்குக் காரணம் இவைகள் فاعل ஐ மட்டும் கொண்டு பொருள் முழுமை அடைவதில்லை, உதாரணமாக ஆகிவிட்டான், மாறி விட்டான் என்று கூறும்போது எப்படி ஆகிவிட்டான், மாறிவிட்டான் என்று கூறாமல் பொருள் முழுமை அடைவதில்லை, ஆயினும் சில சமயம் فاعل ஐ மட்டும் கொண்டு பொருள் முழுமை அடையும் அப்போது இதற்கு نَأَقِصُ என்று கூறாமல் تَأَمَّ كَانُ- فعل تَأَمَّ، زَيْدٌ - فاعل - கைசத் இருந்தான் كَانُ- செய் காலையை அடைந்தான், تَأَمَّ- செய் மாலை யை அடைந்தான் என்று கூறுவது போல,

இந்த 13 فعل களுக்கு என்ன அமலோ அதுதான் இவைகளிலிருந்து صرفசெய்யப்படுகிற எல் லாவற்றுக்கும். ஆரம்பத்தில் ما உள்ள فعلகளைத் தவிர மற்ற فعل களில் اسم ஐ விட خبر முந்தி வரும். உம் كَانُ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ - முஃமின்களுக்கு உதவி புரிவது நம் கடமையாக ஆகிவிட்டது இந்த உதாரணத்தில் نَصْرُ என்ற اسم ஐ விட حَقًّا என்ற خبر முந்தி வந்திருக்கிறது. اَلَيْسَ سَوَاءَ عَالِمٌ وَجَهْلٌ - அறிந்தவர்களும் அறியாதவர்களும் சமமானவர்களாக இல்லை, இதில் عَالِمٌ என்ற اسم ஐ விட سَوَاءٌ என்ற خبر முந்தி வந்திருக்கிறது. نَصْرُ عَالِمٌ - செய்யப்பட்டதாகவரும்போது அதன் نَصْرُ போக்கப்படும், உம் كَانُ بَغِيًّا - நான் நடத்தை கெட்டவளாக இல்லை 9:20, شَيْئًا - அவன் ஒரு பொருளுகாவே ஆகிய இருக்கவில்லை 9:67, فَلَئِمَّ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيْمَانُهُمْ - அவர்களுடைய நம்பிக்கை அவர்களுக்குப் பயனளிக்கவில்லை 40:85, نَصْرُ عَالِمٌ - அவன் இந்திரியத் துளியாக அவன் இருக்கவில்லையா? 75:37, شَيْئًا - நீ ஒரு பொருளாக இருக்கவில்லை. 19:9. சிலசமயம் ஆதாரம் இருக்கும்போது نَصْرُவும் அதனுடைய اسم மும் போக்கப்படும் உம் التَّمَسُّ وَلَوْ لَوْ كَانَ خَاتِمًا مِنْ حَدِيدٍ - நீ தேடு அது இரும்பு மோதிரமாக இருந்தாலும் சரி இதில் خَاتِمًا مِنْ حَدِيدٍ என்று இருக்கும் இது ஒரு ஹதீஸின் ஒரு துண்டாகும் திருமணம் செய்ய விரும்பிய ஒருவரிடம் மஹ்ரு கொடுப்பதற்காக (ஸல்) அவர்கள் கூறிய வார்த்தையாகும்.

21 الْحُرُفُ النَّاصِبَةُ لِلْمُضَارِعِ முழாறிக்கு நசபு செய்யும் ஹர்ஃபுகள்

أَنَّ	لَنْ	كَيْ	إِذَنْ
-------	------	------	--------

ஆகிய இந்த 4 حرف கள் مُضَارِعُ ஆன فعلக்கு نصبசெய்யும், உம் أَقْرَأَ الْقُرْآنَ مَنْ - நான் குர்ஆன் ஓத விரும்புகிறேன், لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ - இன்னும் நினைவு கூறுங்கள், நீங்கள், 'முஸாவே! நாங்கள் அல்லாஹ்வை கண்கூடாக காணும் வரை

உம்மீது நம்பிக்கை கொள்ள மாட்டோம்" என்று கூறினீர்கள்^{2:55} كَثِيرًا نَسِيحًا. நான்கள் உன்னை அதிகம் துதிப்பதற்காக! 20:33, فَطِيحَ اللَّهُ وَأَسْوَلُهُ إِذْنٌ تَفْلِحَ. நான் அல் லாஹ், ரதலுக்குக் கட்டுப்படுவேன் அப்படியானால் நீ வெற்றி பெறுவாய், أَنُ-عُصَارَةً-كُكُ صَبَّ سَعْبَ صَعْبُ-அதை மَصْدَرٍ ஆகவும் மாற்றிவிடும், இதனால் இதற்கு أَنُ-عُصَارَةً-كُكُ صَبَّ سَعْبَ ஆன حرف என்றும் கூறப்படும், அதாவது أَقْرَأَ என்பதை الْقُرْآنَ என்று மாற்றிவிடும், إِذْنٌ- பதிலாக வரும் அதாவது யாரேனும் ஒன்றைக் கூறியதற்கு பதிலாகத்தான் வரும் உதாரணத்தில் உள்ளது போல்.

குறிப்பு: أَنُ வெளிப்படையாக مَضَارِعَ க்கு نصب செய்வதுபோலவே சில இடங்களில் மறைந்திருந்தும் نصب செய்யும், அவை: 1. لَمْ "لِ"க்குப் பின்னால் உம் اللَّهُ كَانَ اللَّهُ فَمَا كَانَ اللَّهُ...அல்லாஹ் அவர்களுக்கு ஒரு தீங்கும் இழைக்கவில்லை 9:70, لِيُظَلِّمَهُمْ என்பது نصب- مَضَارِعَ இல்லாமல் أَنُ இதுபோன்று إِنُ இருக்கும், இன்னும் இதுபோன்று أَنُ செய்யப்பட்டு வரும்போதெல்லாம் அங்கு أَنُ மறைந்திருக்கும். 2. إِلَى (வரை) அல்லது إِلَى (தவிர) உடைய பொருள்கொண்ட وُ-க்குப் பின்னால் أَنُ மறைந்திருந்து نصب செய்யும் உம் سَادِرُسُ أَوْ உடைய பொருள்கொண்ட وُ-க்குப் பின்னால் أَنُ மறைந்திருந்து نصب செய்துள்ளது.

22 الْحُرُوفُ الْجَارِمَةُ لِلْمَضَارِعِ

إِنْ	لَمْ	لَمْ	لَمْ	لَمْ
------	------	------	------	------

இவ்வைந்தும் مَضَارِعَ க்கு جزم செய்யும் حرف களாகும். உதாரணம் கீழே கொடுக்கப் பட்டுள்ளது.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُتَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ
 إِنَّ -حرف شرط جازم , تَنْصُرُوا -فعل مضارع معروف مجزوم ضمير انتم فاعل, الله-مفعول مطلق , يَنْصُرْكُمْ -فعل مضارع معروف مجزوم جواب كم-مفعول, لَهُ-جار مجرور, نَصِيبٌ- فاعل, مِنْهَا- جار مجرور.

ஈமான் கொண்டவர்களே! நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்கு உதவி செய்தால், அவன் உங்களுக்கு உதவி செய்து உங்கள் பாதங்களையும் உறுதியாக்கி வைப்பான். (47: 7)

لَمْ يلد. அவன் பெறவில்லை

لم- حرف شرط جازم , يلد -فعل مضارع معروف مجزوم ضمير هو فاعل

لَمْ يَرْكَبَ الْأَمِيرُ تலைவர் சவாரி செய்யவில்லை

لَمْ - حرف شرط جازم , يَرْكَبُ -فعل مضارع معروف مجزوم, الْأَمِيرُ-فاعل

لِيَعْبُدُوا அவர்கள் வணங்கட்டும்

لَا تَشْرِكُ بِاللَّهِ - حرف شرط جازم , يَرْكَبُ - فعل مضارع معروف مجزوم, الأَمِيرُ - فاعل
நீ அல்லாஹ்வுக்கு இணை வைக்காதே

23 الأسماء الجازمة للمضارع

مَا	مَنْ	حَيْثُمَا	أَيْنَمَا	أَيُّ	مَمَّهْمَا	مَتَى	إِذْمَا
-----	------	-----------	-----------	-------	------------	-------	---------

ஆகிய இந்த எட்டு இஸ்முகள் இரண்டு மூன்று களுக்கு ஜம் செய்யும், உதாரணம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

مَنْ يَشْفَعُ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا.

مَنْ-اسم شرط جازم مبتدأ, يَشْفَعُ-فعل مضارع معروف مجزوم ضمير هو فاعل, شَفَاعَةً- مفعول مطلق موصوف, حَسَنَةً-صفة, يَكُنْ-فعل مضارع معروف مجزوم جواب جملة خبر, لَهُ-جار مجرور, نَصِيبٌ-فاعل, مِّنْهَا- جار مجرور.

எவரேனும் ஒரு நன்மையான காரியத்திற்கு சிபாரிசு செய்தால் அதில் ஒரு பாகம் அவருக்கு உண்டு(4: 85)

" وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ " நீங்கள் செய்யும் ஒவ்வொரு நன்மையையும்

அல்லாஹ் அறிகிறான் . (2:197)

مَا-اسم شرط جازم مبتدأ, تَفْعَلُوا-فعل مضارع معروف مجزوم ضمير انتم فاعل, مِنْ خَيْرٍ- جار مجرور, يَعْلَمُهُ-فعل مضارع معروف مجزوم ضمير هو فاعل جواب جملة خبر, اللَّهُ - فاعل.

مَتَى تَأْكُلُ أَكُلْ. நீ எப்போது சப்பிடுகிராயோ அப்போது நான் சாப்பிடுவேன்.
مَتَى-اسم شرط جازم, تَأْكُلُ-فعل مضارع معروف مجزوم ضمير انت فاعل, أَكُلْ-فعل مضارع معروف مجزوم ضمير انا فاعل جواب جملة خبر

مَهْمَا تَأْكُلُ أَكُلْ. நீ எப்போது சப்பிடுகிராயோ அப்போது நான் சாப்பிடுவேன்.
مَهْمَا-اسم شرط جازم, تَأْكُلُ-فعل مضارع معروف مجزوم ضمير انت فاعل, أَكُلْ-فعل مضارع معروف مجزوم ضمير انا فاعل جواب جملة خبر

أَيُّهُمْ يَأْكُلُ أَكُلْ. அவர்களில் யாராவது சாப்பிட்டால் நான் சாப்பிடுவேன்.
أَيُّهُمْ-اسم شرط جازم مبتدأ مضاف هم مضاف إليه, يَأْكُلُ-فعل مضارع معروف مجزوم ضمير هو فاعل, أَكُلْ-فعل مضارع معروف مجزوم ضمير انا فاعل جواب جملة خبر

நீங்கள் எங்கிருந்தபோதிலும் உங்களை மரணம். أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ.

(அடைந்தே தீரும் 4:78)

أَيْنَمَا-اسم شرط جازم, تَكُونُوا-فعل مضارع معروف مجزوم ضمير انتم فاعل, يُدْرِكُكُمُ-
فعل مضارع معروف مجزوم,كم-مفعول, الْمَوْتُ – جواب جملة خبر فاعل .

நீ எங்கே சப்பிடுகிறாயோ அங்கே நான் சாப்பிடுவேன். أَنِّي تَأْكُلُ أَأَكُلُ.

أَنِّي-اسم شرط جازم, تَأْكُلُ-فعل مضارع معروف مجزوم ضمير انت فاعل, أَأَكُلُ-فعل

مضارع معروف مجزوم ضمير انا فاعل جواب جملة خبر

நீ எப்போது சப்பிடுகிறாயோ அப்போது நான் சாப்பிடுவேன். حَيْثُمَا تَأْكُلُ أَأَكُلُ.

حَيْثُمَا-اسم شرط جازم, تَأْكُلُ-فعل مضارع معروف مجزوم ضمير انت فاعل, أَأَكُلُ-فعل

مضارع معروف مجزوم ضمير انا فاعل جواب جملة خبر

நீ எப்போது சப்பிடுகிறாயோ அப்போது நான் சாப்பிடுவேன். إِذْمَا تَأْكُلُ أَأَكُلُ.

حَيْثُمَا-اسم شرط جازم, تَأْكُلُ-فعل مضارع معروف مجزوم ضمير انت فاعل, أَأَكُلُ-فعل

مضارع معروف مجزوم ضمير انا فاعل جواب جملة خبر